

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen, gedownload en vermenigvuldigd worden.
Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [SABAM](#).

ROT OP GAST

Komedie van Hilda Vleugels
in 2 bedrijven
voor 4 dames, 4 heren, 1 figurant

DECOR

Een reisbureau

Er staan drie lagere typtafels (desnoods tafels met verkorte poten)

Aan elke typtafel: 1 bureaustoel

Op de typtafel: laptop, draadloze headset, paperassen.

Achteraan:

Links deur naar het kantoor van de directrice.

Midden deur naar archief/magazijn.

Rechts deur naar keuken en toilet.

Vooraan rechts: inkom reisbureau

Enkele standaards met reisfolders

Vooraan: 3 zeteltjes of stoelen + salontafeltje met brochures.

PERSONAGES

BRENDA: reisconsulente – bijdehand, is collega Lukas beu

MAGGY: reisconsulente – naïef, doodbraaf

LUCAS: reisconsulent – zelfingenomen, groot ego

LIESBETH: directrice van het reisbureau – deftige zakenvrouw

JOHN: echtgenoot van Liesbeth - knorrig heerschap

STAVROS: stoere Griekse bink – sympathiek, vrolijke snuiter

IRENE: toffe rijke, oude dame – pienter, recht voor de raap

KAMIEL: karikatuur van wereldverbeteraar (baard, slobberkousen, sandalen, korte broek, hoedje...)

FIGURANT: winkelier die een pakje brengt (slechts 1 kort optreden)

1° BEDRIJF

(Intro: [“Hit the road Jack” - Ray Charles & orchestra](#)) Het is een maandagochtend in april. Brenda en Maggy werken aan de computer. Muziek fade out. We horen een telefoontune.)

BRENDA: *(telefoneert)* Met reisbureau Trippie, met Brenda... Nee mijnheer, daar hoeft u geen afspraak voor te maken. U kan gewoon bij ons binnenstappen... Nee nee, u moet niet aanschuiven. Wij zijn met drie reisconsulenten – enfin, meestal toch.... Ja, wij kunnen u direct helpen... U kent ons adres?... Ok. Tot straks! *(haakt in, werkt)*

BRENDA: Lucas is weer te laat.

MAGGY: Misschien is hij overslapen. Zal ik hem bellen?

BRENDA: Welnee. Want hij komt immers expres te laat. Hij weet dat onze bazin er vanmorgen niet is. Daar profiteert hij van.

MAGGY: Zouden we dat eens niet tegen onze bazin moeten zeggen?

BRENDA: Van mij mag hij nog een paar uur weg blijven. Dan kunnen we tenminste doorwerken.

MAGGY: Ja, dat is waar.

BRENDA: Op het half uur dat hij te laat is, heb ik al meer gedaan gekregen dan anders op een uur.

MAGGY: Ik heb ook al meer kunnen doen.

BRENDA: Eigenlijk zou Lucas voor elk kwartier dat hij te laat komt een bonus moeten krijgen.

MAGGY: *(ergerlijk lachje, [bv. Natalie Portman](#))* Ja, eigenlijk wel.

BRENDA: Enfin. We zullen nog maar wat werken zeker? Dan krijg ik misschien dit dossier nog in orde voor onze stoorzender binnen valt.

MAGGY: Goed idee.

(beiden werken; kort muziekinterludium: [The typewritersong](#))

LUCAS: *(vrolijk op)* Goeie morgen, ladies! Blij mij te zien, zeker? *(Brenda zet geërgerd haar koptelefoon op, Maggy kijkt even op en werkt verder)* Ach, die bescheiden Vlaamse meisjes, toch! Altijd vlijtig. Altijd ingetogen. Maar ik weet het, hoor. Van binnen zijn jullie super blij dat ik er ben. Kan ook niet anders, eh? Zo'n vlotte collega als ik is voor jullie een absolute meerwaarde. Hebben jullie mij gemist? *(geen antwoord, tot Maggy)* Heb je mij gemist, schat?

MAGGY: *(onwennig)* Een beetje.

LUCAS: Een beetje! Maar Maggy! Jij bent voor mij DE goddelijke Googlequeen en jij mist mij maar 'een beetje'? Ik had van jou meer afhankelijkheid verwacht.

MAGGY: *(naïef)* Sorry.

LUCAS: *(neemt Brenda's koptelefoon af)* En jij Brendaatje? Heb jij me gemist?

BRENDA: Geef mijn koptelefoon terug!

LUCAS: Ik vroeg of je mij gemist hebt.

BRENDA: Ik antwoord niet op stomme vragen. Mijn koptelefoon, kom.

LUCAS: Zeg dan dat je blij bent dat ik er ben. Zo blij als: dubbel punt, streepje, hoofdletter D.

BRENDA: *(steekt hand uit, grimmig)* Mijn koptelefoon.

LUCAS: *(kietelt speels in Brenda's handpalm)* Kielekielekiele.

BRENDA: Hou op met die flauwekul! *(graait naar koptelefoon)*

LUCAS: *(loopt weg met koptelefoon, kinderlijk)* Pak me dan, als je kan. Pak me dan, als je kan. Ik heb jouw koptelefoon! Naa na, na naa, nah. Pak me dan, als je kan.

BRENDA: Je kan de pot op, vent! *(neemt koptelefoon van Lucas' bureau)*

LUCAS: Hé! Dat is mijn headset.... Met mijn oorsmeer, mijn talg en mijn bacteriën.

BRENDA: (*griezelt, werpt koptelefoon terug*)

LUCAS: Ja, dames. Jullie bijdrage tot een aangenaam werkklimaat is pover vandaag. Het zal weer allemaal van mijn kant moeten komen. (*legt koptelefoon bij Brenda. Tot Maggy*) Hebben jullie al koffie gezet?

MAGGY: Nee, nog niet.

LUCAS: Ja zeg, wat doen jullie hier eigenlijk? (*af naar keuken*)

BRENDA: Verdomme! Hij is er nog maar net en mijn tikker gaat al in overdrive.

MAGGY: Ja, Lukas is een speciale, eh.

BRENDA: Zeg maar gerust: een ambetante, irritante klootzak.

MAGGY: Dat durf ik niet zeggen, hoor.

BRENDA: Maar je denkt het wel.

MAGGY: Nee. Mijn gedachten zijn ook beleefd opgevoed.

BRENDA: (*verwonderd*) Bij nonnen op school geweest?

MAGGY (*knikt ja*)

BRENDA: Ok. De beleefde versie is: Lucas is een ergerlijke, egocentrische eikel. Gaan jouw beleefde gedachten daar mee akkoord?

MAGGY: Min of meer.

BRENDA: Ik ben doorgaans heel stressbestendig. Maar met zo'n irritante kl... eikel... giert mijn bloed door mijn lijf. Ik erger me dood aan die gast. Ik snap niet dat jij er zo kalm kan bij blijven.

MAGGY: Ik heb eens op Google opgezocht hoe je met een lastige collega moet omgaan. De beste manier is naar het schijnt: hem aanvaarden zoals hij is.

BRENDA: Dat wil dus zeggen, als Lucas het bloed onder mijn nagels vandaan haalt, dat ik hem moet laten doen?

MAGGY: Ja. Verduldig zijn. Dat deden de mensen in de Bijbelverhalen ook.

BRENDA: Ja, maar die zijn er niet ver mee gekomen. Die zijn allemaal gemarteld of vermoord. Terwijl de bitches tierelierden aan het hof. Daarbij, Lucas is mijn meerdere niet. 't Is een collega. Ik dans niet naar zijn pijpen.

MAGGY: *(voor zich uit)* Zo zijn de meeste oorlogen begonnen.

(Kamiel op, draagt wit T-shirt)

BRENDA: Goedendag, mijnheer. Kan ik u helpen?

KAMIEL: Ik heb daarnet gebeld. Ik kom een reis plannen.

BRENDA: Dan zullen we dat samen eens bekijken. Gaat u zitten.

(Kamiel en Brenda nemen plaats in salonnetje. Lucas op, serveert koffie op de bureaus.)

BRENDA: Waar zou u op vakantie willen gaan?

KAMIEL: Liefst niet te ver. Ergens in België of in Holland. Als er maar schapen zijn.

BRENDA: ...Schapen?

KAMIEL: Wel ja. Ik heb met mijn hond een cursus schapen drijven gevolgd. We zijn allebei geslaagd. Met grote onderscheiding. Onze Jacky is een krak in 't schapen drijven. Hij doet dat ook heel graag. En ik ook. Maar ik heb geen schapen. Daarom zou ik deze zomer met onze Jacky ergens bij een schapenboer op vakantie willen gaan. Om er schapen te hoeden.

LUCAS: (*extatisch*) Oh! My! God! Schapen hoeden! Dat heb ik altijd al willen doen. Dat is mijn ultieme droom. Oh, zo helemaal alleen in de pure natuur. Weg van alle drukte en stress, met niets dan het ruisen van de wind, het kabbelen van de beekjes en het lieflijk geblaas van de schaaapjes.

KAMIEL: Dat is de romantische kant. Er komen nog andere dingen bij kijken.

LUCAS: Ja, maar terwijl de schapen grazen heb je toch tijd om te genieten van de natuur, stil te staan bij wilde orchideeën; om je dromen mee te geven met de wolken, je laten doordrenken van de rust en de ruimte. (*gelukzalige zucht*) Van er aan te denken alleen al word ik zalig zen.

BRENDA: (*kregelig*) Word jij daar zen van?

LUCAS: Oh ja! Helemaal zzzennn, zzzennn.

BRENDA: Ga dan naar je computer, download een herderstafereel en 'zent' terwijl ik "mijn klant" verder help. (*tot Kamiel*) Dus je wil met je hond in België of Nederland gaan schapen hoeden.

LUCAS: Maar nee! Daar moet je niet voor in België of Nederland zijn! Daar moet je voor naar het Zuiden van Spanje! Daar heb je meer kans om als herder aan de bak te komen. Daar lopen miljoenen schapen. En 't is er mooier en warmer.

KAMIEL: Naar Spanje is wel ver met de auto, eh mijnheer.

LUCAS: Je kan met het vliegtuig!

KAMIEL: En mijn hond dan?

LUCAS: Die kan ook op het vliegtuig. Maak je geen zorgen. Wij regelen dat wel. Je stapt met jouw hond in België op het vliegtuig en voor je het weet zijn jullie allebei in Spanje. En dan kunnen jullie diezelfde dag al gaan schaaapjes hoeden.

BRENDA: (*trekt Lucas terzijde, boos*) Dat is mijn klant!

LUCAS: Ja, maar je pakt het verkeerd aan. Aan een reis met de auto verdient onze bazin niets. Aan een vliegtuigreis wel.

BRENDA: Wij moeten inspelen op de wensen van de klant.

LUCAS: Ja, inspelen en af en toe bijsturen. Je koffie wordt koud. *(tot Kamiel)* En mijnheer? Zal ik voor u een vlucht boeken naar de Spaanse schaaapjes?

(Brenda geërgerd naar haar bureau)

KAMIEL: Ja maar, ik spreek geen Spaans. Ik spreek alleen Nederlands.

LUCAS: Bwa. Spaanse schapen zeggen ook alleen maar “bèèè”, hoor. En voor de omgang met de plaatselijke bevolking kan je een “icon-speak-shirt” aandoen.

KAMIEL: Een wat?

LUCAS: Een icon-speak-shirt. [\(voorbeeld](#) - Kan voordelig gemaakt worden bij textieltransfershop) Dat is een T-shirt met icoontjes. Ken je dat niet? Wacht, wij hebben er nog wel eentje liggen. *(roept)* Maggy! Breng eens een icon-speak-shirt!

(Maggy af naar magazijn)

Zo'n 'icon-speak-T-shirt' is super handig in het buitenland als je de taal niet spreekt. Je gaat dat zien. En het kost maar 30 euro. Daar kan je niet voor sukkelen, eh? Het is uitgevonden door drie zatte Zwitsers. Maar ze hebben er geen bal aan verdiend, want je kan het eigenlijk zelf maken.

MAGGY: *(op met icon-speak-shirt)* Alsjeblieft.

LUCAS: *(tot Maggy)* Dank je wel lieve schat. *(Maggy naar haar bureau)* Ik zal het eens demonstreren, zie. *(wil zijn overhemd uitdoen)* Of nee. Ik zal het over mijn hemd aantrekken. Want als mijn collega's mijn Six pack zien, worden ze hitsig. *(doet T-shirt aan)* Kijk mijnheer. Hier staan afbeeldingen voor alle mogelijke situaties. Wil je bijvoorbeeld weten hoe laat het is, dan wijs je naar het tekeningetje

met de klok. Wil je iets eten dan wijs je naar mes en vork. Wil je een pintje, dan wijs je naar het glas. Simpel, eh?

KAMIEL: En als ik twee pinten wil?

BRENDA: Dan zing je "[dos cervezas por favor](#)". (*boos naar Lucas en Kamiel*) Sorry mijnheer, maar als je in Spanje bij een schapenboer wil werken, is het toch aangeraden om een mondje Spaans te kunnen spreken.

KAMIEL: Ja, ik denk het ook.

LUCAS: Maar met dit T-shirt kan hij toch alles uitleggen! (*wijst de betreffende icoontjes*) Ik wil slapen, ik wil eten, ik wil telefoneren, ik wil bankcontact, ik wil van de grond gaan...

KAMIEL: Ja maar, hoe leg ik aan de schapenboer uit als er overdag iets gebeurd is. Ik moet wel elke dag verslag uitbrengen.

BRENDA: Voilà! Hoe moet hij dat doen?

LUCAS: Dan maak je toch zelf een icon-speak-shirt! Dat is poepsimpel! Maggy! Breng eens een zwarte stift!
(*Maggy brengt snel het gevraagde*)
Je koopt een goedkoop T-shirt - dat moet niet te duur zijn, dat mag van de Zeeman zijn. Dan maak je een lijst van alles wat je zou moeten rapporteren. Van die situaties maak je dan icoontjes. Geef eens een voorbeeld. Wat kan er zoal gebeuren dat je aan de schapenboer moet vertellen?

KAMIEL: Er kan een schaap ziek zijn of verwond.

LUCAS: Wel, dan teken je eerst een schaap (*tekent groot [icoon van schaap](#) op Kamiels T-shirt*)

BRENDA: Lucas! Je ruïneert mijnheers T-shirt!

LUCAS: (*terwijl hij tekent*) Dat gaat wel af. Maggy, breng eens een rode stift!
(*tot Kamiel*) Heeft een schaap een korte of een lange staart?

KAMIEL: Dat hangt van het ras af. De meeste hebben een halflange staart.

LUCAS: *(tekent)* Een halflange staart. Voilà! *(Maggie geeft rode stift)* En om te zeggen dat het beestje ziek is, tekenen we daar een rood plusteken over. *(tekent)* Ziezo! Dat schaap is ziek. En zo kan je een T-shirt vol tekenen met allerlei situaties. Allez, wat kan zo nogal meemaken?

KAMIEL: Dat een ooi lammert.

LUCAS: Een ooi. Een ooi. Wat is een ooi.

MAGGY: Dat is een vrouwelijk schaap.

LUCAS: Ah. Ok. *(tekent)* Dan tekent ge een groot schaap en daaronder een klein schaap. Voilà. De ooi heeft gelammerd.

KAMIEL: Ja maar soms gebeurt er veel meer. Dat krijg ik op zo'n T-shirt allemaal niet op, hoor.

LUCAS: *(geeft stiften aan Brenda)* Ja, je moet wel kleiner tekenen dan ik.

KAMIEL: Dan gaat het er nog niet op.

LUCAS: Ja zeg, doe dan nog een witte short aan en teken die ook voll!

BRENDA: Zou het niet gemakkelijker zijn als mijnheer met zijn hond in België of Holland gaat schapen hoeden?

KAMIEL: Ja, dat zou gemakkelijker zijn. Want als de schapenboer niet content is over onze Jackie ben ik rap terug thuis.

LUCAS: Waarom zou de schapenboer niet content zijn over jouw hond? Hij heeft toch grote onderscheiding gehaald!

KAMIEL: Ja, maar bij het laatste kampioenschap was er toch wat misgelopen. Er was dikke mist die dag. Daarom waren we te laat om de piste te verkennen. Ik heb Jackie dan zo maar laten meedoen. Dat had ik eigenlijk niet mogen doen. Ik zie hem nog verdwijnen in de mist op zoek naar zijn kudde schapen. Uren bleef hij weg. Ik dacht dat ik hem nooit meer zou terugzien. En dan,

eindelijk, kwam hij er aan... Met zes koeien... Hij is toen gediskwalificeerd.

LUCAS: Dat is straf! Hij brengt hij grotere beesten mee en dan is het nog niet goed.

BRENDA: Dus jij zou liever in Holland of België gaan schapen hoeden, mijnheer?

KAMIEL: Ja. Veel liever. *(tot Lucas)* En dan heb ik die tekeningetjes niet nodig. Je mag ze uitgommen.

LUCAS: Uitgommen?

KAMIEL: Ja, zo met een gom uitgommen.

BRENDA: *(leest tekst op stift)* Edding 3000, "permanent" marker. *(smalend lachje)*

LUCAS: Wat wil dat zeggen?

BRENDA: Dat je het niet kan uitgommen. Dat het "permanent" blijft staan.

LUCAS: Dat gaat er dus nooit af!

BRENDA: *(schudt "nee")*

LUCAS: Ook niet in de was?

BRENDA: *(schudt "nee")*

LUCAS: En met javel (bleekwater)?

BRENDA: Ook niet.

LUCAS: *(tot Kamiel)* Voor een verblijf bij een Belgische of Hollandse schapenboer zal mijn collega u verder helpen, mijnheer. Zij is gespecialiseerd in plattelandsreisjes. Ik houd me meer met de betere buitenlandse reizen bezig. *(wil vertrekken)*

KAMIEL: En mijn T-shirt?

LUCAS: *(doet icon-speak-shirt uit)* Alsjeblieft. Deze krijg je van mij. Gratis. Een splinternieuw icon-speak-shirt van een betere kwaliteit dan

(kijkt naar Kamiels T-shirt) een van de Zeeman. Dat kan je nog gebruiken voor het geval mijn collega u naar Waalse schapen stuurt. En kom je in Holland terecht, schrijf dan eerst onder het icoontje van het glas: "Stella". Anders krijg je paardenpis. *(naar zijn bureau)*

KAMIEL: Hebben jullie geen catalogus van Belgische schapenboeren?
Dan kan ik thuis al eens kijken waar ik naartoe wil.

BRENDA: Nee. Dat hebben we niet.

KAMIEL: Jullie hebben zo veel reisboeken. En geen met schapenboerderijen?

BRENDA: Uw reisbestemming is uitzonderlijk. Ik zal alles moeten opzoeken. Maar geef me een week de tijd en dan zal ik u enkele adressen kunnen voorleggen.

KAMIEL: In België?

BRENDA: Of in Holland.

KAMIEL: Als het voor jou hetzelfde blijft, probeer toch maar iets in een Vlaams dorp te vinden. Dan kan ik 's avonds naar huis. Dat is goedkoper. *(af)*

(Brenda staat perplex)

LUCAS: *(applaudisseert)* Bravo! Daar heb je een vette vis binnengehaald. Vijf dagen opzoeken doen, vijftig telefoontjes plegen en de winst is: nul. Onze bazin zal content zijn.

BRENDA: Als jij er met je grote mond niet was tussengekomen had ik hem naar Holland kunnen sturen. En daar is het nog niet te laat voor.

LUCAS: Och meisje, jij hebt geen verkooptalent. Je had mij moeten laten doen.

BRENDA: Jouw laten doen? Dan was je nu die schapen nog aan 't uitgommen. Knap hoor! Een permanente tekening maken op het T-shirt van een klant!

LUCAS: Als Maggy een gewone stift gebracht had, was dat er vanzelf af gegaan. (*streng tot Maggy*) Ik had toch een gewone stift gevraagd! Geen “permanente”!

BRENDA: (*woedend*) Jij arrogant stuk pretentie! Besef jij niet dat jij de boel hier verziekt! Jij stuurt alles in de war. Je kunt geen vijf minuten je teut houden. Je bemoeit je met alles en iedereen! En als er iets mis loopt, hebben wij het gedaan. Lucas De Betweter is altijd onschuldig. Ik ben jou beu, blaaskaak! Kotsbeu!

LUCAS: Hola Pola! Ben je met het verkeerde been uit het bed gestapt? Of staan je regels er aan te komen.

BRENDA: (*klopt met catalogus op Lucas' hoofd*) Je wil wéér de schuld bij mij leggen, eh! Ik pik dat niet meer, mister Blabla. Mijn geduld is op! Perte total! En dan zullen we eens zien wie het hier het langste vol houdt. Jij of ik.

LIESBETH: (*stralend op*) Goeiemorgen allemaal!

ALLEN: Goeiemorgen, mevrouw.

LIESBETH: Alles ok hier?

LUCAS: Alles pico bello, mevrouw. Hoe is het met jou? Je ziet er zo goed uit! Was het een fijne studiereis?

LIESBETH: Het was een schitterende reis. Nog nooit zo'n fantastische studiereis meegemaakt.

LUCAS: Waar was je ook weer naartoe?

LIESBETH: Naar de Poleponessos. Had ik dat niet gezegd?

BRENDA: Toch wel, mevrouw. Maar Lucas is selectief doof.

LIESBETH: Ben je al begonnen aan onze volgende omzendbrief, Maggy? Is er nog plaats voor een extra reportage?

MAGGY: Ja er is nog plaats. Alleen de vier eerste pagina's zijn klaar.

LIESBETH: Voorzie dan twee pagina's voor extra promotie van de Poleponessos. Want die streek is zo mooi! Zo mooi! Dat krijg ik op één pagina niet uitgelegd.

LUCAS: Olala! Die streek heeft bij jou blijkbaar een diepe indruk nagelaten.

LIESBETH: (*schalks*) Een diepe indruk... Ja, dat mag je wel zeggen. Bon. Ik ga mijn mails checken, de reclame voor de Poleponessos uitschrijven en een nieuw businessplan uitwerken. Maar daarover vertel ik u straks meer. Probeer me het komende uur niet te storen, ok? (*af naar bureau*)

MAGGY: Amai, die was goed gezind.

LUCAS: Die is in Griekenland van bil gegaan, dat kan niet anders.

BRENDA: Daar heb je de macho weer. Je moet je hersenen eens laten onderzoeken, man. Volgens mij is jouw hypothalamus abnormaal groot. Daar mag een stuk af. (*werkt*)

LUCAS: Die stralende glimlach, die schitterende ogen, dat dartel gedrag. Daar is maar één verklaring voor. Dat heeft een man klaar gekregen. En niet haa'r man, eh. Daar slaapt ze al jaren niet meer bij. Ik snap niet dat ze daar ooit mee getrouwd is. Zo'n knorpot. Als ik haar was...

BRENDA: Lucas! Ga zitten, download een herderstafereel, word zen en ontspan AL je spieren. Vooral jouw tong!

LUCAS: Amai! Wat heb jij vanmorgen gedronken? Azijn?

BRENDA: Door jouw gekwebbel kan ik me niet op mijn werk concentreren. Dus: bek dicht!

LUCAS: Dat kan je ook vriendelijk vragen.

BRENDA: (*toont middenvinger, werkt*)

LUCAS: *(zucht, start computer op)* Onze bazin heeft een wel schoon leven. Zij mag op studiereis gaan, maar wij mogen de boel draaiend houden. En als ze dan al eens een cadeautje meebracht.

MAGGY: Wat zou ze dan moeten meebrengen?

LUCAS: Van Griekenland? Een flesje ouzo of zo?

MAGGY: Lust jij dat?

LUCAS: Maar meisje! Dat is godendrank. Dat is een mix van *(verheerlijkt)* anijs, venkel, kardemom, lindebloesem, koriander... en nog meer heerlijke kruiden, gedrenkt in een badje van alcohol. En daar een flinke scheut ijswater bij. Jammie! Bij zomerse temperaturen is dat mijn lievelingsdrank!

(Irène moeizaam op met wandelstok, bekijkt de reisbrochures)

LUCAS: Goh, een zeventigplusser. Dat zal voor een reis naar Lourdes zijn. *(tot Brenda)* Ga jij maar.

BRENDA: Ik heb al een klant. En jij hebt nog niks gepresteerd.

LUCAS: Een reis naar Lourdes. Pft! Daar kan ik me niet in uitleven.

BRENDA: Dat is dan dikke pech. *(af naar archief)*

LUCAS: *(slentert naar Irène)* Wees gegroet, genadige dame. Kan deze arme zondaar u van dienst zijn?

IRENE: *(pittig)* Arm zie je er niet uit. En zondigen kunnen we straks nog als je wilt. Maar ik zou het eerst over een reis willen hebben. Ik zou eens op cruise willen gaan. Kan jij daar voor zorgen?

LUCAS: Een cruise! Maar natuurlijk! Gaat u zitten, mevrouw!

(Beiden nemen plaats aan tafeltje vooraan. Maggy af naar keuken).

IRENE: Ik ben het beu om altijd alleen thuis te zitten. Daarom dacht ik: "waarom ga je eens niet op cruise, mens." Ze zeggen dat dat zo plezant is. En voor ik mijn kop kom te leggen wil ik dat toch eens meemaken.

LUCAS: Groot gelijk, mevrouw.

IRENE: Natuurlijk heb ik gelijk. Ik heb altijd gelijk. En zeg eens: wat is er nu zo speciaal aan een cruise.

LUCAS: Wel, een cruiseschip is eigenlijk een drijvend hotel dat...

IRENE: (*onderbreekt*) Een hotel! Dan moet ik nog altijd binnen zitten. Dan kan ik beter thuis blijven.

LUCAS: Nee, nee! Op een cruiseschip kan je rondwandelen. Er zijn verschillende restaurants, veel bars, meerdere zwembaden, cafés. Er zijn winkeltjes, er is een tennisveld, een promenade, een casino, een fitnesscenter, een beautyshop, een theaterzaal...

IRENE: Maar er is geen wasserette.

LUCAS: Toch wel. Mits kleine vergoeding doet het personeel er je was en strijk.

IRENE: Nee, dat moet zelf doen. Want ik heb op foto's gezien dat in elke kamer een grote wasmachine staat. (*gebaart "patrijspoot"*)

LUCAS: Oh, maar dat is de patrijspoot, mevrouw!

IRENE: Me niet op stuipjes trekken, eh. Patrijzen zijn landvogels. Die vliegen niet op zee.

LUCAS: De ramen van een schip worden patrijspooten genoemd, mevrouw. Ze lijken inderdaad op de deur van een wasmachine. Maar dat is nu eenmaal zo. Ramen van een schip zijn altijd rond.

IRENE: Waarom?

LUCAS: Goeie vraag... (*roept*) Maggy!... Oei. Mijn collega's hebben blijkbaar koffiepauze. Ik zal seffens eens vragen of ze het voor u willen opzoeken.

IRENE: En jij? Heb jij geen koffiepauze?

LUCAS: Ja, maar ik geniet nu liever van jouw gezelschap.

IRENE: *(gecharmeerd)* Wow! Weet je wat, haal voor jou een kop koffie en breng voor mij ook een mee. Of nee. Zet maar een hele pot. Ik moet toch nog 't een en 't ander vragen. *(neemt schrift uit handtas, bladert)* Punt 12 over de was, is al afgehandeld. Komt er bij: *(noteert)* "punt 61: waarom zijn de ramen van een cruiseschip rond.

LUCAS: Koffie met melk en suiker, mevrouw?

IRENE: Nee. Zwart. Ik ben geen moeilijke.

LUCAS: Komt er zo aan. *(af naar keuken)*

BRENDA: *(op uit archief)* Oei! U zit alleen, mevrouw. Is er iets fout gelopen?

IRENE: Nee, nee. Jouw collega is gaan koffie halen. Dat ziet er een charmante jongen uit. Hoe heet hij?

BRENDA: Lucas, mevrouw.

IRENE: Is hij getrouwd?

BRENDA: Nee. Hij is vrijgezel.

IRENE: Hij is zeker al veel op reis geweest?

BRENDA: *(zakelijk)* Ja natuurlijk. Een reisconsulent moet niet alleen de theorie kennen, hij moet ook veel reiservaring hebben.

IRENE: Dus Lucas heeft veel reiservaring?

BRENDA: Jazeker mevrouw. Bij hem ben je in goede handen. Hij zal je reis tot in de puntjes voorbereiden en zich 100% inzetten om het voor jou de aangenaamste reis van je leven te maken.

IRENE: Dank u wel, juffrouw.

BRENDA: Graag gedaan. *(naar haar bureau)*

LUCAS: *(op)* Hier zijn de kopjes. Mijn collega brengt zo meteen de koffie.

IRENE: *(leest van vragenlijst)* Is het waar dat een cruiseschip vol gepensioneerden zit?

LUCAS: Dat is een misvatting, mevrouw. Tegenwoordig gaat jong én oud op cruise.

IRENE: 't Is maar dat ik niet het gevoel wil hebben dat ik in een rusthuis zit, zie je. Ik mag er dan wel gemarineerd uitzien, maar ik ben nog altijd jong van geest.

LUCAS: U ziet er ook nog jong uit.

IRENE: O ja? Hoe oud schat je mij?

LUCAS: (*guitig*) Is dat een vraag uit jouw lijstje?

IRENE: (*lacht*) Dat heb je fijntjes omzeild. Je begint me aan te staan. Volgende vraag dan maar: naar het schijnt is het op een cruise elke dag modeshow en moet ik mijn hele kleerkast meenemen.

LUCAS: Welnee. Overdag draagt iedereen vrijetijdskleding. Alleen 's avonds, voor het diner, is de dresscode half formeel. Met andere woorden: gewoon een beetje deftig. En een gala- of cocktailkleedje kan van pas komen. Want soms wordt een chique diner of een thema-avond georganiseerd, met de kapitein en de deckofficiëren...

IRENE: "Dek"officiëren? Olala! Ik ga daar precies niks te kort komen!

LUCAS: Nee, zeker niet, mevrouw. Alleen, die dekkofficiëren...

IRENE: (*onderbreekt*) ...zijn niet geïnteresseerd in dames waarvan de versheidsdatum verstreken is. Dat snap ik. Dus: drie outfitjes per dag, gedurende... Hoe lang duurt zo'n cruise?

LUCAS: Je kan kiezen. Een week, een maand, maanden.

IRENE: Hoe lang zou jij gaan?

LUCAS: Als ik mocht kiezen? Minstens een maand!

IRENE: Een hele maand op zee! Met niks dan zeezicht. Dan verveel ik me stik kapot!

LUCAS: Welnee. Onderweg bezoek je bezienswaardige steden. Aan boord word je bediend als een koningin. Je kan heerlijk chillen aan

het zwembad of wegdromen bij het spectaculaire gespetter aan de achtersteven. 's Avonds kan je luxueus dineren, naar een schitterende show gaan kijken, naar het casino gaan of een dansje placeren. Je zal je geen moment vervelen.

IRENE: Dans jij graag?

LUCAS: Ja, mevrouw.

IRENE: Zeg maar: Irène. Kan jij walsen? (of andere dans)

LUCAS: Ik heb toch ooit dansles gevolgd.

IRENE: Wil jij met mij eens walsen?

LUCAS: Nu? Hier? (*Irène knikt "ja"*) Ja maar... zo zonder muziek.

IRENE: Momentje. (*rommelt in handtas*) Ik heb hier ergens... Ah! Hier is mijn vibrator. (*toont iPhone*)

LUCAS: Euh... dat is uw gsm, mevrouw.

IRENE: Yep. Dat is mijn "aai-Phone". (*streelt met iPhone over haar wang*). Aai Phone! En een trilfunctie zit er ook in. Ik zal eens een "aai-tune" zoeken. Een mooie wals.... (*neemt oortjes*) We doen allebei één oortje in en dan kunnen we op muziek walsen. (*plugt oortjes in*)

LUCAS: Zouden we niet beter jouw vragenlijst afwerken?

IRENE: Je moet niet bang zijn. Ik kan ook walsen. Zowel links als rechts.

(*Muziek: bv. [Que sera sera - Doris Day](#). Irène en Lucas dansen. Lucas ongemakkelijk, Irène geniet. Maggy op met koffiepote. Maggy en Brenda kijken toe. Muziek stopt. Irène doet de oortjes uit.*)

IRENE: Zou jij met mij een maand op cruise willen gaan, Lucas? Als mijn privé gids. Ik betaal alles: je reis, je verteer, je kosten. Alles. En voor buitengewone prestaties krijg je 200 euro per dag. (*Lucas is perplex = freeze met open mond*) Ik bedoel daarmee eerbare prestaties, hoor. Zoals me helpen met mijn valiezen, me rondleiden, mijn danspartner zijn, interessante dingen vertellen... (*merkt Lucas' verbazing*) Hallo! Aarde aan Mars.

LUCAS: *(onwezenlijk)* Ja... Ja, ja.

IRENE: Heb je gehoord wat ik zei?

LUCAS: Jazeker mevrouw... euh Irène... maar...

BRENDA: Lucas is verbluft, mevrouw. Hij weet niet wat zeggen. Dàt hebben wij nog niet dikwijls meegemaakt. Maar u mag gerust zijn. Hij gaat met alle plezier met u mee op cruise. Zo'n tof aanbod kan hij gewoon niet weigeren. En wij kunnen hem vanzelf een maand missen. Nietwaar, Maggy?

MAGGY: *(ergerlijk lachje)* Ja, vanzelf. *(schenkt koffie uit)*

LUCAS: Ja maar... Ik moest toch eerst 59 vragen beantwoorden?

IRENE: Als jij met me meegaat, is dat niet nodig. Dan laat ik komen wat komt. En wil ik onderweg iets weten, vraag ik het aan jou. Of nee. Wacht. Ik heb toch nog een vraag. Eigenlijk nog twee. Maar deze zie ik net staan: waarom zijn patrijspooten rond?

LUCAS: Daar kan ik niet zo meteen een antwoord op geven. Dat moet ik eerst even opzoeken.

MAGGY: *(loopt naar computer)* Laat maar, Lucas! Ik ben al aan 't googelen!

LUCAS: Maggy geeft zo meteen het antwoord.

IRENE: Dan kan je nu mijn laatste vraag beantwoorden: "wil jij met mij mee op cruise gaan, Lucas?"

LUCAS: Ik zou wel willen, maar...

BRENDA: Zo'n mooie aanbieding krijg je maar één keer in je leven, Lucas!

LUCAS: *(kleintjes)* Ja maar... Als ik mee ga... moet ik dan bij jou slapen?

IRENE: Oh nee! In mijn bed geen vreemde man meer. Nee, nee. Ieder zijn eigen patrijspoot.

MAGGY: Gevonden! *(leest)* "De afgeronde vorm van patrijspooten vergemakkelijkt de volledige afdichting en verhoogt de druksterkte

tegen binnendringing van water.” Dat is dus zoals bij een wasmachine.

IRENE: Ah! Dat is voor de veiligheid. Dank je wel juffrouw!

MAGGY: Graag gedaan! Veel plezier op ‘jullie’ reis!

LUCAS: *(tot Maggy)* Ik heb nog niet gezegd dat ik mee ga. *(tot Irène)* Ik zou er eerst nog eens willen over nadenken.

IRENE: Als ik zestig jaar jonger was, had je er niet moeten over nadenken. Maar ja. We zouden mekaar nochtans verrijken, hoor. Jij mij met je jeugdig enthousiasme en ik jou met mijn stressvrije grijsheid. Maar goed. Denk er maar eens over na.

BRENDA: Ja maar niet te lang nadenken, hoor. In juni begint het orkaanseizoen in Caraïben. En dat wil je niet meemaken.

LUCAS: Ja, eigenlijk is nu het beste moment. De prijzen liggen goed en het klimaat is er momenteel uitstekend.

IRENE: Wat houdt je dan nog tegen?

LUCAS: *(haalt de schouders op)*

IRENE: Ok. Ik kom vrijdag terug. Dan schuif je me ofwel de bestelbon voor “onze” cruise onder mijn neus, of een kop koffie en een propere zakdoek. *(bedroefd)* Want ik ga het heel spijtig vinden als je niet meegaat.

LUCAS: Tegen vrijdag neem ik een besluit. Beloofd.

IRENE: Dan zien we mekaar vrijdag. Bedankt voor de koffie en tot dan!
(Lucas laat Irène uit) Het leven is als een neus, Lucas. Je moet er uithalen wat er in zit. *(af)*

(Lucas ruimt koffietafel op)

BRENDA: Waarom wil je daar nog over nadenken? Die dame biedt je een gratis cruise aan, plus een spaarpot van 6000 euro! En als het nu nog een sikkeneurig mens was. Maar ’t is een plezante madame. Ze is nog heel jong van geest.

MAGGY: En ze kan goed dansen.

BRENDA: Bij mij zou ze zo niet moeten aandringen, hoor.

MAGGY: Bij mij ook niet.

LUCAS: Beseffen jullie wel dat ik dan een hele maand weg ben?

BRENDA en MAGGY: *(opgetogen)* Ja!

LUCAS: Tja. Eigenlijk zou ik zot zijn als ik dat niet aanpak, eh?

BRENDA: Goed zot!

LUCAS: Op een maand 6000 euro verdienen.

MAGGY: Netto!

BRENDA: En een maand gratis op cruise.

LUCAS: 't Is aanlokkelijk. Heel aanlokkelijk. Ja, misschien zou ik het toch moeten doen. *(af met kopjes naar keuken)*

BRENDA: De hele maand mei zonder Lucas. Waw!

MAGGY: 't Zou leuk zijn. Maar hij heeft nog niet beslist.

BRENDA: Hij moet mee! Dan zijn we een hele maand gerust. En op die cruise krijgt hij misschien de smaak van rijkelijk betaald privé gidsen te pakken. Misschien begint hij dan een eigen zaak. Dan zijn we helemaal van hem vanaf.

MAGGY: Dat zijn wel veel 'misschiens'.

BRENDA: Hij moet hier weg, Maggy. 't Is hij of ik. Ik houd het hier anders niet uit met dat flutventje. Wij moeten hem zo ver krijgen dat hij met Irène mee gaat. Wacht! Ik heb een idee. *(met gsm af naar archief)*
(Maggy haalt schouders op, typt)

LUCAS: *(op)* Jullie hebben gelijk. Die Irène is geen ambetant mens. Ik had zelfs de indruk dat ze intelligent is. *(citeert Irène)* "We gaan mekaar verrijken. Jij mij met je jeugdig enthousiasme en ik jou met mijn stressvrije grijsheid." Een gewone mens zegt zoiets niet, eh? En ik

zal haar onderweg af en toe wel eens ergens kunnen parkeren, zeker? Ik was eerst bang dat ik hetzelfde zou meemaken als verleden jaar met mijn grootmoeder. Die ging eens graag naar Londen en vroeg of ik wou meegaan. Ik dacht: nu ja, één dagje op stap met een fossiel is het einde van de wereld niet. Heb ik me dat beklaagd, zeg! (*Brenda op*) Overal, maar echt overal, viel ik er mee in affronten! In ieder museum moest ik afbieden op de inkomprijs. Heel gênant, hoor! Bij de levende standbeelden – je weet wel, die naast de Theems staan – ging ze overal eens voelen of dat echte standbeelden waren. En niet altijd op kuise plekjes, eh!

LIESBETH: (*op*) Ziezo. Dan zal ik nu het prettig nieuws eens komen vertellen.

LUCAS: Ah! Krijgen we opslag?

LIESBETH: Opslag? Maar jongen toch!

LUCAS: Ja zeg, wat ik nu verdienen is niet in verhouding tot mijn capaciteiten.

LIESBETH: Dat klopt. Maar ik wilde je niet laten verhongeren. (*Brenda gniffelt; Maggy lacht ergerlijk lachje*) Het blije en ook grote nieuws, is.... Tara... (*roffelt op bureau*) Ik ga een reisbureau openen in Griekenland.

LUCAS: Leuk! Mogen wij naar de receptie komen?

LIESBETH: Zo ver zijn we nog niet. Ik moet het nog opstarten.

BRENDA: In Griekenland! Hoe kom je daar bij?

LIESBETH: Tijdens de studiereis was me opgevallen dat er in de Peloponnesos weinig reisbureaus zijn. Terwijl er toch meer en meer mensen naar Griekenland op vakantie gaan. Ze willen daar dan excursies doen, maar vinden geen reisbureau. En zeker geen bureau waar ze in het Nederlands geholpen worden. Dat gat in de markt ga ik dicht.

MAGGY: Ga jij dan ginder wonen?

LIESBETH: Dat zou mettertijd kunnen. Maar voorlopig ga ik er om de week naartoe. Om een geschikte locatie te zoeken, de papieren rompslomp in orde te brengen, personeel te zoeken, enzovoort. Het duurt nog wel een tijdje voor zoiets opgestart is, hoor.

MAGGY: Dan ben je binnenkort vaak afwezig. Wie doet dan jouw werk?

LIESBETH: Wel, ik denk er aan om één van jullie te promoveren tot assistent-manager. Als het dan in Griekenland los loopt, is de stap naar manager niet zo groot meer. Maar voorlopig blijft alles hetzelfde. Wat een studiereis zoal kan teweegbrengen, eh? *(af naar haar bureel)*

LUCAS: Hela mannekes! Ik word binnenkort de grote baas! Dat werd tijd. Want met wat ik nu doe, kan ik maar de helft van mijn potentieel laten zien.

BRENDA: Liesbeth zei: een van ons drie. Maggy en ik maken ook kans. En de kans dat het een van ons twee wordt, is een pak groter, hoor dikke nek!

LUCAS: Niet zwansen, eh. Jullie kunnen wel rap googelen, met tien vingers typen en zonder handen telefoneren. Maar jullie hebben geen leiderscapaciteiten. Ik ben hier de enige die kan motiveren, delegeren en organiseren.

BRENDA: Jij bent hier de enige met een grote mond en een groot ego.

LUCAS: Pardon. Ik heb nog iets dat groot is.

BRENDA: Daar mag je voor mijn part een knoop in leggen.

MAGGY: Ik wil niemand ontmoedigen, maar de kans dat Liesbeth mij als assistent-manager zal aanstellen is wel groot.

LUCAS: *(smalend lachje)* Zo'n grijze muis als jij? Dream on baby!

MAGGY: Ik werk hier het langst en ik ben toch al haar rechterhand. Hou het maar eens in 't oog. Als ze werk brengt, komt ze altijd naar mij.

LUCAS: Omdat jij het dichtst bij de deur zit.

BRENDA: Hoe dan ook. Jij hebt maar 1 kans op de 3. Maggy en ik hebben samen 2 kansen op de 3. Dus dimmen, eh makker!

LIESBETH: *(op met paperassen)* Maggy, hier is de tekst over de Peloponnesos. Zet je die al in de online brochure?

(Maggy verdiept zich in Lieseths tekst)

LUCAS: *(poeslief)* Oh maar, dat wil ik ook wel doen ook, hoor.

BRENDA: Jij staat nog achter met je werk. Jij was vanmorgen een uur te laat.

LIESBETH: Oh? Was jij te laat?

LUCAS: Ja, maar daar ik had een geldige reden voor. Toen ik in mijn auto wou stappen liet ik stommelings mijn autosleutel vallen. Viel die toch "boenk" in een rioolputje, zeker!

LIESBETH: Ja, dat zal wel.

MAGGY: *(ergerlijk lachje)*

LUCAS: Je gelooft me niet, eh? Maar dat is echt waar! 't Was voor de deur van de bakker. Ga het hem maar vragen! Hij heeft me nog geholpen. Hij is een riek gaan halen. Daarmee is hij in dat rioolputje beginnen vissen. In het begin kwam er niks uit dan drek: zwarte klonters, stinkende vodden, sigarettenpeuken, proppen papier, plakkerige plastic. *(griezelt)* En dan, eindelijk mijn autosleutel! Ja, en toen ben ik terug naar huis gereden.

MAGGY: Waarom?

LUCAS: Om mijn handen te wassen! Al eens een sleutel gezien die uit een rioolputje komt? Dat is iets vettig, hoor.

LIESBETH: *(lacht)* Jij hebt meestal straffe verhalen klaar. Maar dit spant de kroon.

LUCAS: Ja maar, dat is...

LIESBETH: Begin nu maar aan je werk. Je moet nog een uur inhalen.

BRENDA: *(tot Maggy)* Zal ik helpen met die promotietekst?

LUCAS: Jij moet nog schapenboerderijen opzoeken.

LIESBETH: Schapenboerderijen opzoeken?

LUCAS: Ja. Brenda verkoopt dat. Een autoreis naar een schapenboerderij in België of Holland, voor een vent die er met zijn hond wil gaan schapen drijven.

LIESBETH: Maar enfin, Brenda! Dat is toch niet rendabel. We zoeken toch ook niet voor elke jager of tracker een geschikt bos? Je had die mens naar Griekenland kunnen sturen. Daar krioelt het van de schaaapjes. Daar zijn veel boeren die een interim herder kunnen gebruiken. Maar ja, dat kan hij op het internet ook wel vinden. Bel die klant maar op en zeg dat wij zijn reis niet kunnen uitstippelen. Dat hij dat zelf mag doen.

BRENDA: Maar ik heb al toegezegd.

LIESBETH: Als je die mens wil helpen doe je dat thuis maar. Niet tijdens de kantooruren. Dat is geen zaak voor een reisbureau.

LUCAS: Ja. Onze Brenda. Een goed meisje, maar ze heeft geen commerciële feeling. *(boze blik van Brenda)*

MAGGY: *(heeft Liesbeths tekst gelezen)* Amai Liesbeth! Zoals jij de Peloponnesos beschrijft, lijkt het wel het aards paradijs.

LIESBETH: Dat is het ook, Maggy. Dat is het ook. Het is er zo mooi. En de mentaliteit ginder! “Siga, siga”, rustig, rustig. Niet te gehaast. Je moet er tijd nemen om te genieten. Nu het geluk inademen van elke aanblik, elke geur, van al het moois dat je pad kruist. *(gelukzalige zucht)* Ja, in de Peloponnesos is het eeuwig vakantie.

(John boos op met herenslip in de hand)

LIESBETH: *(koeltjes)* Dag John. Wat kom je doen?

JOHN: Ik heb onze wasmachine leeg gemaakt.

LIESBETH: Dat is tof. Dank u.

JOHN: En ik vond dit! *(toont herenslip)*

LIESBETH: Wat is dat?

JOHN: Een herenslip. Dat zie je toch!

LIESBETH: Dat lijkt me meer een hoofddoek. Wordt dat niet zo gedragen?
(drapeert broek om Johns hoofd)

JOHN: *(trekt "hoofddoek" af)* Dat is een onderbroek!

LIESBETH: Kom je daarvoor naar hier? Om te zeggen dat je je onderbroek gevonden hebt?

JOHN: *(leest label)* Made in.... E, omgekeerde i-grec, omgekeerde i-grec, A met accent, gekrulde D, A zonder accent". Weet je wat dat wil zeggen?

MAGGY: "Ellàda". Dat is Grieks. De Nederlands vertaling is: "Griekenland".

JOHN: Ik heb jou niks gevraagd! Ik weet immers wat dat betekent!

LIESBETH: Waarom vraag je het dan?

JOHN: *(brult)* Omdat die onderbroek niet van mij is!

LIESBETH: Je moet niet brullen. Van mij is hij ook niet.

JOHN: Hoe komt hij dan in onze wasmachine!

LIESBETH: Dat weet ik niet.

JOHN: Jij bent gisteravond thuis gekomen van Griekenland en vandaag zit er een Griekse mannenslip in onze wasmachine. De enige link naar die onderbroek ben jij.

LIESBETH: Och ja. Ik was het al bijna vergeten. Gisteren bij de douane moest iedereen zijn koffer open doen. 't Was stiptheidscontrole of zoiets. Ze hebben mijn koffer tot op de bodem uitgeladen en nadien er alles er terug in gemoffeld. Naast mij stonden nog mensen die hun koffer moesten open doen. Vermoedelijk is er van iemand naast mij een herenslip in mijn koffer gesukkeld.

JOHN: Dat geloof ik niet.

LIESBETH: Dan heb jij een probleem, John. Want ik heb geen andere verklaring. *(wil vertrekken)*

JOHN: *(houdt Liesbeth tegen)* Ik wil het weten, Liesbeth... Word jij opgewonden van een mannslip?

LIESBETH: John. Die onderbroek zat in de was en is gewassen met een wasmiddel met lavendelgeur. Als lavendel me zou opwinden, hoef ik mijn neus niet per se in een mannslip te steken. Dan snuif ik wel aan ons wasgoed of aan een flesje lavendelolie. En een gedragen herenslip doet me ook niets. Anders zou ik hem niet gewassen hebben.

JOHN: Dan blijft er nog maar één mogelijkheid over. Dan ben je in Griekenland vreemd gegaan.

LUCAS: *(op de achtergrond)* Zie je wel!

LIESBETH: *(spottend)* Ja. En dan breng ik die mens zijn onderbroek mee om uit te wassen en hem met de post gewassen en gestreken terug te sturen. Je bent paranoïde, John. *(af naar bureau)*

JOHN: *(bars tot Lucas, Brenda en Maggy)* Wat zitten jullie daar te gapen! Hebben jullie niets te doen?

(Lucas, Brenda en Maggy vliegensvlug aan 't werk. John controleert wat ze doen.)

JOHN: *(tot Lucas)* Je zet je vingers verkeerd.

LUCAS: Ik typ met twee vingers.

JOHN: Hoe komt dat?

LUCAS: Dat zijn mijn twee rapste.

JOHN: Dat moet rapper kunnen. Ga maar een dactylocursus volgen. Of je carrière kan hier rap gedaan zijn. *(tot Maggy en Brenda)* Hoe zitten jullie daar? Precies ineengezakte bloemzakken. Zit recht! *(Brenda en Maggy gehoorzamen)* Dat is niet recht genoeg. Rechter! Of

willen jullie een kromme wervelkolom kweken. De hoek tussen rug en bovenbenen moet groter zijn dan 90°.

BRENDA: Als ik zo moet zitten, kan ik niet meer aan mijn toetsenbord.

JOHN: Dan zijn jullie stoelen niet goed. Die moeten aangepast worden.

(af)

LUCAS: Wat een nurk is dat, zeg!

BRENDA: *(smalend)* Tja Lucas. Als je wilt promoveren zal je eerst moeten leren typen.

LUCAS: Die vent heeft hier niks te vertellen.

MAGGY: Daar zou ik nog zo zeker niet van zijn. Liesbeth is rijk getrouwd. Haar man is de geldschieter.

(winkelier op met fles ouzo in geschenkdoos en geschenkverpakking)

MAGGY: Ah een pakje. Dat mag je aan mij geven, hoor. Ik heb volmacht.

(Winkelier overhandigt het pakje, dan af)

MAGGY: Het is voor jou, Lucas.

LUCAS: Voor mij?

MAGGY: Er staat toch op "Voor Lucas".

LUCAS: Ik verjaar pas in november. *(opent pakje)* Wie stuurt mij nu een pakje. Alleen "voor Lucas". Geen familienaam. Dat is louche.

BRENDA: 't Is misschien van een fan.

LUCAS: Heb jij dat gestuurd?

BRENDA: Ik ben geen fan van jou, dat weet je.

MAGGY: Wat zit er in?

LUCAS: Een fles ouzo! En een kaartje.

BRENDA: *(schijnheilig)* Wat staat er op?

LUCAS: *(leest)*

“Lieve Lucas,
Ziehier een klein geschenk
Bedoeld als stille wenk,
als voorsmaakje van het luilekker leven
dat je kortelings kan beleven
tijdens onze aanstaande trip
Op een luxe cruiseschip
Irène.”

MAGGY: Oh, hoe lief!

BRENDA: *(tot Lucas)* Amai Lucas! Zo'n lieve dame kom je niet dikwijls tegen. Jullie zijn nog niet vertrokken en ze is je al aan 't verwennen. Nu ga je over haar voorstel toch niet lang meer nadenken, zeker. Zo'n toffe madame!

LUCAS: Ze probeert me om te kopen. Dat staat me niet aan. Als ik meega, is het om dat ik het wil. Niet omdat zij het wilt.

BRENDA: En? Wil jij?

LUCAS: Ik weet het nog niet.

BRENDA: Als je voor de orkanen wilt vertrekken, wordt het wel tijd om een maand verlof aan te vragen.

LUCAS: *(boos)* Zit zo niet achter mijn veren, mens! Laat me gerust! Ik heb nog veel werk.

BRENDA: 't Is al goed, 't is al goed! Botterik!

LUCAS: *(werkt even)* Waar is de map met de tarieven van Jetair?

MAGGY: In het archief.

(Lucas af naar archief)

BRENDA: Verdomme, verdomme! Het is mislukt! *(neemt fles ouzo)*

MAGGY: Dat is Lucas' fles.

BRENDA: Ja, maar ik heb ze betaald. *(zet fles terug neer)*

MAGGY: Heb jij dat pakje gestuurd?

BRENDA: Ja. Ik spendeer nu liever 50 euro aan een kans om hem weg te krijgen dan binnenkort het tienvoudige aan neurologen, psychiaters en chirurgen. Dat alfamanneke moet en zal een maand verdwijnen! En nu niet meer alleen omdat hij mij mateloos irriteert. Ook omdat wij dan een maand vrij spel hebben, zodat een van ons twee de job van manager kan binnenhalen.

MAGGY: Strak plan. Ik hoop dat het lukt.

LUCAS: *(op met map)* Hey lieverds! Het is beslist. Ik ga niet mee met Irène. Want als ik binnenkort manager ben, kan ik zelf wel een cruise betalen. *(leest in map)* 1500 euro voor 14 dagen Caraïben. Dat is te doen met het salaris van manager, niet? Dan ben ik niet gebonden aan gedateerd gezelschap. En als manager zal ik dan ook geregeld op studiereis mogen gaan, of naar luxe recepties en wijnproeverijen. En het vervelende werk krijgen jullie.

BRENDA: Dat krijgen we nu ook al.

LUCAS: Als ik manager ben, is niet één maand, maar heel mijn leven plezant. Helaba! Ik ben niet zot, hoor! Ik ben daar op getest. Nog iemand koffie? *(af naar keuken)*

(Brenda loopt woedend rond, werpt van frustratie her en der folders op de grond.)

EINDE 1° BEDRIJF

2° BEDRIJF

(Intro: "Hit the road Jack" - Ray Charles & orchestra) Het is de volgende vrijdag. Maggy en Brenda zijn op. Ze werken.)

BRENDA: 't Is ver gekomen. Nu komen WIJ een uur vroeger en die paljas kan nog een uur in zijn bed liggen stinken.

MAGGY: Ja, maar we doen ook dingen die Lucas niet mag weten, eh.
(ergerlijk lachje)

BRENDA: Is het jou ook opgevallen hoe hij de laatste dagen rond Liesbeth fladdert? Jeezes! Zo'n slijmbal! Ik word daar misselijk van.

MAGGY: Laat hem maar doen. Hij zal niet promoveren.

BRENDA: Nee. Want straks bewijzen wij dat wij de bekwaamste zijn. Wij komen met een schitterend idee op de proppen... Ben je echt zeker dat je het als "ons" voorstel wilt presenteren? Het is tenslotte jouw idee en jij hebt het meeste werk gedaan.

MAGGY: Als het ons werk is, staan we tegenover Lucas 2 - 0 voor. Als het alleen mijn werk is, is de stand maar 1 - 2.

BRENDA: Van mij mag jij de nieuwe manager worden, hoor. Als het Lucas maar niet is. Want dan ben ik hier weg. Ik ga nog liever stempelen dan naar de pijpen van die bipolair gestoorde te dansen. Moet ik nog iets opzoeken?

MAGGY: Ja, kijk eens na of glijdende uren wel wettelijk toegelaten zijn.

BRENDA: Ok.

(korte stilte)

BRENDA: Oei! *(leest op computerscherm)* Glijdende werkuren zijn strikt genomen niet wettelijk toegelaten.

MAGGY: Oh nee! Dan valt ons concept in duigen!

BRENDA: Ja maar wacht! *(leest)* “Glijdende uren worden in de privésector in principe niet gesanctioneerd... blablalabla... “de werkgever kan tijdsblokken voorzien waarop de werknemers verplicht aanwezig moeten zijn. Ze zullen dit bij controle moeten kunnen aantonen.”

MAGGY: Dus als er tijdsblokken vastgelegd zijn, mag het wel?

BRENDA: Ik denk het wel.

MAGGY: Ok. Dat zet ik er dan bij. Stuur de URL van die wettelijke bepalingen eens door. Dan kan ik daar naar verwijzen.

BRENDA: Komt er aan. *(stuurt het gevraagde door)*

LUCAS: *(op, draagt overdressed maatpak en das)* Goeiemorgen, ladies!

BRENDA: Amai! Zo chique! Moet je naar een trouwfeest?

LUCAS: Zo ken je me nog niet, eh? Zeg nu nog dat ik geen leiderschap uitstraal. Liesbeth zal er niet kunnen naast kijken. En wat vind je van mijn aftershave? *(naar Brenda)* Ruik eens.

BRENDA: Ga weg man! Je stinkt uren in de wind.

(Lucas naar Maggy)

MAGGY: Blijf maar daar. Ik ruik het hier ook. *(wuift geur weg)*

LUCAS: Dat is lavendel, dames! Voor sommige vrouwen is de geur van lavendel een onweerstaanbaar genot.

BRENDA: Als je er een beetje van gebruikt misschien wel. Maar jij hebt er je precies mee gewassen.

LUCAS: Liesbeth houdt van lavendel.

MAGGY: Nu nog een dikke BMW onder je gat en je kan Liesbeth opvrijen. En koop tegelijk een grote sleutelhanger. Dan kan je sleutel niet meer in een rioolputje vallen.

LUCAS: Dat heb ik al gedaan. Kijk maar. *(toont sleutelhanger met groot pluche schaap)*

BRENDA: Amaai, dat is een dik schaap. Hoe heet het? Obeèèèèsitas?

LUCAS: Doet dat schaap bij jou geen belletje rinkelen?

BRENDA: Oh shit! Die schapenherder! Dat ben ik vergeten! Wanneer kwam die ook weer terug?

LUCAS: *(vrolijk)* Vandaag!

BRENDA: Damn! Ik heb niks voorbereid.

LUCAS: Dat is geen voorbeeldige attitude voor een mogelijke manager, eh Brendaatje! Daar worden punten voor afgetrokken.

BRENDA: Je moet zo vroeg niet juichen. Jouw Irène komt ook nog. Eens zien hoe jij je daar gaat uit lullen.

LUCAS: Met mijn charmes, eh chouke. Je zal zien, dat komt allemaal in orde. Je weet toch dat ik geen gewone ben.

BRENDA: Nee. Jij bent zo speciaal dat de deuren van de supermarkt voor u altijd vanzelf open gaan.

LUCAS: Als Irène komt, geef ik haar eerst de fles ouzo terug. *(neemt ouzo uit zijn bureaulade, zet hem op zijn bureau)* Ik bedank ik haar honderdvoudig en zeg hoe schattig en attent ik het vond. Dan ga ik naast haar zitten, houdt haar handje vast en zeg dat ik heel, heel graag met haar was meegegaan. Ik laat dan een snikje ontsnappen en zeg ik: "Helaas, lieve Irène, volgende maand word ik benoemd tot CEO van dit reisbureau. Ja, dan ben ik de grote baas! Eigenlijk komt die promotie niet helemaal onverwacht, want ja, ik ben hier de meest bekwame werkkraacht. Ik houd deze zaak recht. Dank zij mij floreert reisbureau Trippie... (etc. etc.)

(muziek: refrein van ['t Is moeilijk bescheiden te blijven – Peter Blanker](#). Tijdens dit stukje muziek mimet Lucas, heel aanmatigend, het vervolg van zijn gesprek met Irène. Brenda en Maggy ergeren zich, boos af naar keuken. Muziek stopt.)

LUCAS: *(merkt afwezigheid van Brenda en Maggy)* Zijn ze weeral gaan koffiezetten? Het is wel heel onbeleefd om in 't midden van een gesprek te gaan lopen. *(kijkt naar computerscherm van Maggy, leest)* "Voorstel om meer klanten aan te trekken... beurtelings glijdende uren... 's middags kantoor open houden, 's avonds een uur langer... Klanten hebben dan meer gelegenheid om na hun werk binnen te springen...." Wel potverdekke! Dat ik daar niet aan gedacht heb! *(kijkt om zich heen, (neemt met gsm foto's van Maggy's computerscherm)*

LIESBETH: *(op)* Goedemorgen, Lucas.

LUCAS: *(slijmend)* Goeiemorgen, Liesbeth! Alles goed? Goed geslapen?

LIESBETH: Ja, ja. Alles in orde. Hier ook? Zijn de meisjes er al?

LUCAS: Die zijn gaan koffie zetten. De koffieleuten. Eigenlijk verliezen ze daar veel kostbare tijd mee. Maar ik houd wel in 't oog dat ze niet te lang wegblijven, hoor.

LIESBETH: Ja. Daar twijfel ik niet aan.

LUCAS: Zeg Liesbeth. Ik heb eens nagedacht over een manier om meer klanten over de vloer te krijgen. Als we nu eens een glijdende uurrooster opstellen. De ene komt 's morgens wat vroeger, de andere blijft 's middags of 's avonds wat langer. Dan kunnen de klanten tijdens de middag of na hun werk ook binnen springen. Wat denk je daar van?

LIESBETH: Ah! Dat is geen slecht idee.

LUCAS: Zal ik meegaan naar jouw bureau om het te bespreken?

LIESBETH: *(wuift Lucas' geur weg)* Nee, zet je voorstel eerst maar op papier.

LUCAS: Oei! Zit er een vlieg binnen? Wacht, ik haal een vliegenmepper.

LIESBETH: Nee, laat maar.

(Muziek: [Zorba Sirtaki](#) – Stavros met rugzakje vrolijk dansend op, roept af en toe “oppa”, Maggy en Brenda op met elk een kop koffie. Muziek fade out, Stavros met open armen naar Liesbeth)

STAVROS: “Liessebet”! Moro mou! (vertaling: “mijn schat”)

LIESBETH: *(perplex)* Stavros?

STAVROS: Surprise!

LIESBETH: Wat kom je hier doen?

STAVROS: Ik wil bij oe zijn, Liesbeth. Ik kon niet wachten tot gij teroegkomt. *(omhelst Liesbeth)*

LUCAS: Wat heb ik gezegd. Die is ginder van bil gegaan.

LIESBETH: *(weert Stavros af die haar wil kussen)* Rustig, rustig, Stavros! Siga, siga! (vertaling: rustig, rustig)

STAVROS: *(berispend)* “Siga, siga” alleen voor werk gebruiken, mijn schapenbouteke. Nooit voor ‘koessen’ (=kussen) en zo. *(geeft Liesbeth twee kussen)*

LIESBETH: Euh... Mag ik u voorstellen, Stavros? Dit is mijn personeel: Brenda, reisagente; Maggy ook reisagente en Lucas...

LUCAS: *(vult aan)* The future manager. (=de toekomstige manager)

LIESBETH: *(tot haar personeel)* Dit is Stavros. Ik heb hem vorige week in Griekenland leren kennen. Hij helpt me bij het opstarten van ons reisbureau ginder.

STAVROS: *(naar Brenda)* Ik ben Stavros. *(schudt hand en geeft haar twee kussen)* Aangenaam.

(naar Maggy) Ik ben Stavros. *(schudt hand en geeft haar twee kussen)* Aangenaam.

(naar Lucas) Ik ben Stavros. *(schudt hand, geeft hem twee kussen)* Niet aangenaam.

LUCAS: Pardon?

STAVROS: Beste vriend. Ik heb niks tegen 'omofylofilos' (vertaling: homofielen). Maar dat ze walmen in verwijfde geur, vind ik niet aangenaam.

BRENDA: Voor een Griek spreekt hij wel goed Nederlands.

STAVROS: Aha! Slimme joeffrouw! Mijn bompa was Vlaming, joeffrouw. Is op vakantie in Griekenland aan mijn oma blijven plakken. Hij heeft me Vlaams geleerd.

LIESBETH: En omdat hij zo goed Nederlands spreekt, heb ik hem gevraagd om ons bureau in Griekenland te helpen opstarten. Wij zijn zakenpartners. Ga je mee naar mijn bureau, Stavros?

STAVROS: (*enthousiast*) Mee in oew bureau? Naar oew kamer? Né, né! (vertaling: ja, ja) (*merkt pluche schaap*) Oei! Schaap ligt op roeg (rug). Rap eerste hoelp doen. Schaap onder de oksels pakken en op kont zetten. Zo. Dan wachten tot schaap geboerd heeft. (*laat zelf een boer*) Noe voorzichtig op achterste poten zetten. Dan op voorste poten. Zo. Noe gaat schaap niet dood. Dat altijd doen als ge schaap op roeg ziet liggen. Anders schaap (snijbeweging op keel) mors. (*snuift aan tas van Brenda of Maggy*) Hm! Koffie ruikt lekker!

LIESBETH: Wil je een kop koffie?

STAVROS: Né, né! (*schudt "nee" met hoofd schuin links naar beneden, sluit daarbij even de ogen* – dit is de Griekse manier van ja-knikken)

LIESBETH: Wil jij twee kopjes koffie serveren in mijn bureau, Lucas?

LUCAS: Maar hij wil toch geen koffie!

LIESBETH: "Né" is het Grieks voor "ja". En "nee" schudden betekent ook "ja".

LUCAS: Moet ik koffie zetten? Ik heb eigenlijk nog veel werk.

LIESBETH: Breng jij de koffie maar. En daarna mag je jouw voorstel over die glijdende uren op papier zetten. Want leek me best interessant. Kom binnen Stavros.

(Muziek: [Griekse bouzouki](#). Stavros danst, klapt in de handen, roept "oppa", zijn vrolijke reactie maakt duidelijk dat hij meer zinnens is dan vergaderen. Liesbeth en Stavros af)

LUCAS: Volgens mij is die gast hier niet om te vergaderen maar komt hij zijn onderbroek terugvragen. *(wil naar keuken)*

MAGGY: Welk voorstel moet jij op papier zetten?

LUCAS: Dat zijn jouw zaken niet. *(af naar keuken)*

BRENDA: *(roept na)* Hela! Een beetje beleefder, eh makker! *(tot Maggy)*
Een voorstel over glijdende uren. Da's straf! Het kan toch niet dat hij plots hetzelfde idee heeft als wij.

MAGGY: Ik denk dat hij ons voorstel gelezen heeft. Het stond nog open op mijn computer.

BRENDA: Potverdomme de onderkruiper! De achterbakse filou! Gaat hij zonder verpinken met ons voorstel lopen!

MAGGY: Wat nu?

BRENDA: We moeten hem voor zijn. Is er nog veel werk aan?

MAGGY: Alleen de conclusie nog.

BRENDA: Hoe lang werk je daar nog aan? Een kwartier?

MAGGY: Zoiets.

BRENDA: Werk het gauw af. Ik zal de printer al aan zetten. We kunnen nog winnen. Lucas moet zijn voorstel nog typen. En hij heeft maar twee rappe vingers.

MAGGY: Ja, dat is waar. *(ergerlijk lachje)*

(Brenda af naar archief. Maggy werkt. Lucas op met dienblad waarop 2 kopjes koffie en toebehoren. Korte slapstick: Lucas onhandig met dienblad: verliest evenwicht, struikelt, zijn das hangt in de koffie enz. Dan Brenda op, merkt Lukas aan Liesbeths deur)

BRENDA: Vergeet niet te kloppen! ! 't Zou kunnen dat Mijnheer Stavros zijn onderbroek aan 't passen is.

(Lucas klopt aan met één hand, het dienblad valt. Geluid van brekend porselein. Liesbeth en Stavros op)

LIESBETH: Wat is dat hier allemaal!

BRENDA: Lucas maakte een culturele fout. 't Is toch pas na het eten dat de Grieken met het servies gooien, niet?

STAVROS: Vroeger ja. Noe is servies kapot gooien verboden. Noe alleen nog met bloemen gooien.

(Kamiel op)

LIESBETH: En natuurlijk komt er op zo'n moment een klant binnen. Kom Maggy, ruim dat hier even op.

BRENDA: *(had Kamiel herkent)* Maggy heeft nog werk. Ik zal dat wel doen. *(af naar keuken)*

LIESBETH: *(tot Lucas)* Ga jij die klant maar verwelkomen.

LUCAS: Maar dat is Brenda's klant. Dat is die vent die in België of Holland wil gaan schapen hoeden.

STAVROS: Wil die mijnheer schapen hoeden! *(naar Kamiel)*

LIESBETH: Ik had toch gezegd dat wij ons daar niet mee bezighouden.

(Brenda op met borstel en blik. Ruimt in stilte de brokken op)

STAVROS: *(tot Kamiel)* Wilt gij schapen hoeden, mijnheer?

LIESBETH: *(verontschuldigend tot Maggy en Brenda)* In zijn vrije tijd is hij schapenhoeder.

KAMIEL: Ja, dat zou ik heel graag doen.

STAVROS: Kunt gij dat?

KAMIEL: Mijn hond en ik zijn toch gediplomeerd.

STAVROS: Als gij wilt, moogt gij bij mij komen schapen hoeden.

LUCAS: Mijnheer wou in België of Nederland gaan schapen hoeden.

STAVROS: Niet toessenkomen, stinkzwam. Dit is toessen schaapherders.

Alleen wij begrijpen de ge"drijven"heid. Nietwaar, mijnheer?

(Brenda af met borstel en gevuld blik naar keuken)

KAMIEL: Ja, schapendrijven is een aparte passie.

STAVROS: Voor ons, herders, zijn schapen kostbare beestjes. Met gouden bekjes!

KAMIEL: Ja, daarmee knabbelen ze het gras korter af dan koeien.

STAVROS En met gouden voetjes!

KAMIEL: Daarmee trappelen ze de grond goed vast. En met hun tenen maken ze putjes in de grond.

STAVROS: Né! Ze kunnen vertikoeteren!... En het zijn toeristen.

KAMIEL: Toeristen?

STAVROS: Koeddebeesten. Tegen ene zeggen: daar lopen! Doen het dan allemaal.

(Brenda op)

LUCAS: *(tot Kamiel)* Zou u in Griekenland willen gaan schapenhoeden, mijnheer?

STAVROS: Siga, siga (rustig, rustig), collega! Niet pressen voor water gebroken is. *(tot Kamiel)* Mijn papa heeft grote "koede" schapen. Wel "diakosia" (vertaling: tweehonderd). Dat is twee met twee noellen.

KAMIEL: Zoveel! Dat gaat onze Jackie plezant vinden. Jackie is mijn hond. Ik doe het eigenlijk voor het plezier van mijn hond.

STAVROS: Van welk merk is Jackie?

KAMIEL: 't Is een border collie. Hij is Europees kampioen schapen drijven.

STAVROS: Ojropees kampioen!... Beste vriend. Alles wat Ojropees is, is welkom... Vooral de 'zoepziedies' (subsidies).

KAMIEL: Zorg jij ook voor logies?

STAVROS: Natoerlijk. Gij bij mij slapen. Allez, niet naast mij. Daar ligt straks knappe madame. Maar gij koent gratis logeren. Alleen reis zelf betalen en kleine bijdrage voor eten.

KAMIEL: Wel ja, jij lijkt me een toffe gast. Ja, ik wil jouw schapen komen hoeden.

LUCAS: Zal ik de reis boeken? Wanneer wil je vertrekken?

STAVROS: Liessebet! Als ik reis regel, moet assistent LoeBas dan altijd bij mij staan?

LIESBETH: Lucas! Af!

(Stavros drijft Lucas als een schaap naar zijn bureau. Maggy heeft intussen het voorstel getypt, Brenda is in het archief de kopijen gaan halen. Stavros merkt fles ouzo op Lucas' bureau. Met een gedempt "oh" neemt hij stiekem de fles)

MAGGY: Kunnen wij jou eens onder vier ogen spreken, Liesbeth?

LIESBETH: Moet dat nu?

BRENDA: Het is nogal dringend.

LIESBETH: Ok. *(roept)* Ik ben zo terug, Stavros!

STAVROS: Né, né! (= ja, ja) Ik nog tijdje bezig met klant.

(Liesbeth, Maggy en Brenda met paperassen af naar Liesbeths kantoor)

STAVROS: Does, gij komt met oew hond naar mijn Griekse schapjes?

KAMIEL: Ja, heel graag. Je mag mijn reis boeken.

LUCAS: Dat zal ik wel doen!

STAVROS: Siga, siga, LoeBas! Wij nog niet klaar gekomen. Meneer en ik eerst verbroederen.

KAMIEL: Kamiel. Ik ben Kamiel.

STAVROS: Ik ben Stavros *(geeft Kamiel twee kussen)* Aangenaam. Dan gaan we noe klinken op onze broederschap. *(toont fles)*

KAMIEL: Wat is dat?

STAVROS: Ouzo! Onze nationale drank. Griekenland zonder ouzo is zoals een Vlaams café zonder... Duvel. Snappie? *(tot Lukas)* Breng eens twee glazen, Lukas!

LUCAS: Waarom?

STAVROS: Om te verbroederen. *(toont de fles ouzo)*

LUCAS: Maar dat is mijn fles!

STAVROS: Breng dan drie glazen. *(tot Kamiel)* Dat gastje moet nog veel leren. Vrienden maakt ge alleen door te delen.
(Stavros opent de fles, Lucas af naar keuken)

KAMIEL: Ik zou graag zo snel mogelijk vertrekken. Deze maand nog als het kan. Is het dan eigenlijk al warm in Griekenland?

STAVROS: *(uitbundig)* Beste vriend. April is de beste maand! 't Is lente, goed weer, bloeiende bloemen, groene bomen, geurige kruiden. Iedereen lacht. Iedereen danst.

(Lucas nors op met drie glazen)

In België mensen lopen met lang gezicht. In Griekenland mensen zijn blij, vrolijk... happy! *(tot Lucas)* Hoe verkoopt gij reis naar Griekenland?

LUCAS: *(schokschoudert)* Gewoon.

STAVROS: Zo gewoon als noe. *(schenkt ouzo uit)*

LUCAS: Ja.

STAVROS: Da's niet goed.

LUCAS: (*arrogant lachje*) Niet goed? Ik ben hier de beste verkoper.

STAVROS: (*gebaart: dimmen*) Zijt gij al in Griekenland geweest? (*Lucas schudt nee, Stavros geeft glazen*) Hier! Proef Griekenland! Gij ook vriend Kamiel: proef Griekenland! (*heft zijn glas*) Eviva! (vertaling: proost!)

(*allen drinken*)

STAVROS: Proeft ge het? Het pittige temperament van Griekenland?

KAMIEL: Ik wel! 't Is lekker!

LUCAS: Ik lust dat niet.

STAVROS: (*tot Lucas*) Natoerlijk niet. Gij proeft te bekakt. Ouzo moet ge niet likken, dat moet ge drinken. Met volle teugen, zoals ge van het leven moet genieten. (*tot Kamiel*) Gij gaat dat zien, vriend Kamiel. Griekse mensen koennen genieten. Ojtboendig (uitbundig) genieten! Zoals Zorba, die bleef ook altijd genieten.

(*Stavros zingt op de wijze van [Zorba's sirtaki](#): Tara! Tadatara... Stavros danst gepassioneerd de sirtaki, eerst langzaam alleen, daarna iets sneller met Kamiel. Stavros dwingt Lucas om mee te doen. Lucas is geen geoefend danser. Dan zingt Stavros in sneller ritme: "[schaapje, schapje, heb je witte wol](#)". (kinderliedje) Stavros en Kamiel zingen en dansen vrolijk, Lucas huppelt mee.)*)

JOHN: (*op*) Hela! (*Stavros, Kamiel en Lucas bevrozen*) Wat zijn jullie aan 't doen? (*Stavros en Kamiel gaan braafjes zitten*)

LUCAS: Wij... ik... ik... ben een reis naar Griekenland aan 't verkopen.

JOHN: Dan pak je een bestelbon en schrijf je alles op. Meer moet je niet doen. En zeker geen imbeciele show opvoeren. Snap je niet dat zoiets ons imago aantast? Je kan dan wel twee rappe vingers hebben, maar rappe hersens heb je niet, eh gastje. Waar is Liesbeth?

LUCAS: In haar bureau.

JOHN: *(naar Liesbeths bureau, roept)* Liesbeth! Liesbeth!

LIESBETH: *(op)* Ja. Wat scheelt er?

(Maggy en Brenda op)

JOHN: Ik heb nieuwe stoelen bij. Ik neem die geparfumeerde entertainer even mee om te helpen dragen. Dan kan hij wat ontlichten. Het kan even duren want ik kon niet voor de deur parkeren. En laat iemand anders de reis aan die twee mannen verkopen. Want die showman daar maakt er een spelletje van.

LIESBETH: Wil jij dat doen, Brenda?

BRENDA: Jazeker, mevrouw. *(naar Kamiel en Stavros)*

JOHN: *(tot Lucas)* Meekomen jij!

(John en Lucas af)

LIESBETH: Stavros! Wil je even naar mijn bureau komen?

STAVROS: Siga, siga, m'n schapenboutje. Eerst reis van Kamiel afwerken. Ik laten zien dat ik goeie reisagent ben. *(knipoogt naar Liesbeth)* En vriend Kamiel, zoellen we dan noe oew reis boeken?

KAMIEL: Ja, dat mag.

LIESBETH: *(bedelt)* Stavros, Alsjeblieft.

STAVROS: *(Brenda staat klaar met bestelbon)* Gij de papieren invullen?

BRENDA: Jazeker. *(zet zich naast Kamiel)* Wanneer wilt u vertrekken, mijnheer?

KAMIEL: *(tot Stavros)* Wanneer ga jij terug?

STAVROS: Weet ik nog niet. Hangt af van... *(kijkt verliefd naar Liesbeth)*

LIESBETH: *(smeekt)* Kom nu mee asjeblieft.

STAVROS: Noe?

LIESBETH: *(knikt ja)*

STAVROS: *(hoopvol)* Staat schoer in de fik?

LIESBETH: *(verontwaardigd)* Stavros!

STAVROS: Ik kom, ik kom. *(voor zich uit)* Vlaamse vrouwtjes! *(fluit bewonderend, tot Kamiel)* Volgende week wij met Jacky naar mijn schaapjes. Goed?

KAMIEL: Ja. Voor mij is dat goed.

(Muziek: [De kabouterdans](#) - John en Lucas op met elk een [Ergonomische zitbal](#), met prijskaartjes of -etiketten er nog aan. Kamiel, Stavros en Brenda blijven vooraan zitten. Brenda en Kamiel mimen intussen het invullen van de bestelbon. Liesbeth nerveus op de achtergrond)

JOHN: *(tot Lucas)* Leg hem hier maar even neer. En blijf nu maar hier. Ik ga de andere wel halen. *(af)*

BRENDA: Wat is dat?

LUCAS: Geen idee.

MAGGY: *(merkt prijskaartjes)* Amai dat zijn dure ballonnen. Is dat promotiemateriaal, Liesbeth?

(Stavros duwt op zitbal. De bal veert)

LIESBETH: Nee. Dat zijn...

STAVROS: Springballen! *(juicht)*

(Muziek: [Ghost riders in the sky](#) Stavros gaat op bal zitten, houdt bal met beide handen vast, hopt jolig heen en weer. Dan geeft Liesbeth Stavros een duw. Stavros maakt buiteling. Muziek stopt)

LIESBETH: Stavros, kom hier! Nu!

STAVROS: Ik liever paardje rijden.

LIESBETH: *(nadrukkelijk)* Mijn man brengt seffens nog een zitbal.

STAVROS: Oew man? Is dat oew man? Die meneer met de grote ballen?

LIESBETH: Zal ik je eens laten zien hoe ons archief in mekaar zit?

STAVROS: Ja, dat mag.

(Liesbeth en Stavros af naar archief,)

LUCAS: Die twee hebben een affaire. Dat is duidelijk.

MAGGY: Jij hebt slechte gedachten, Lucas.

LUCAS: En jij bent naïef.

(Maggy en Lucas werken)

BRENDA: Ziezo, mijnheer. Al uw wensen zijn genoteerd. Dan moet ik u nog beleefd om een voorschot vragen. Bij intekening vragen wij doorgaans 20% voorschot. Dat is dan 200 euro.

KAMIEL: Ik heb zoveel geld niet bij.

BRENDA: Met betaalkaart kan ook.

KAMIEL: Dat heb ik niet.

BRENDA: Sorry, maar wij kunnen jouw reis pas boeken als er voorschot betaald is.

KAMIEL: Allez. Dan zal ik eerst geld gaan halen. *(af)*

(Maggy neemt ouzo glaasjes weg)

LUCAS: *(tot Brenda)* Weer een reis verkocht zonder reisverzekering, ja?

BRENDA: Als iemand bij een vriend van onze bazin gaat logeren zal alles wel goed verlopen, zeker?

LUCAS: Daar zou ik nog niet zo zeker van zijn. Ik vertrouw die Griek voor geen haar.

BRENDA: Omdat je zelf niet te vertrouwen bent.

LUCAS: Ik? Ik ben de eerlijkheid zelve.

BRENDA: Oh ja? En "jouw" idee over glijdende uren dan? Niet gepikt, zeker?

LIESBETH: *(op)* Wel fijn dat Stavros naar hier gekomen is. Zo ziet hij ineens hoe wij werken. Hij is nu de dossiers aan 't bestuderen. We gaan hem even niet storen, ok?

ALLEN: Ok.

(John op met 3de zitbal)

LIESBETH: Kom John, ik zal helpen.

JOHN: *(korzelig)* Dat kan ik wel alleen. *(gooit zitbal neer)* Heb je al uitgelegd wat er gaat gebeuren?

LIESBETH: Nee, nog niet.

JOHN: Doe dat dan!

LIESBETH: Maggy, Brenda, Lukas. Volgens mijn man zijn jullie bureaustoelen niet geschikt. Daarom heeft hij voor jullie ergonomische zitballen gekocht. Zo'n zitbal dwingt je om rechtop te zitten, wat veel gezonder is. Je ruggengraat zal niet meer doorzakken of scheef groeien.

LUCAS: Moeten wij op zo'n kwakkelding gaan zitten? Dat meen je niet!

JOHN: Vanaf vandaag gebruiken jullie ergonomische zitballen. Punt, amen en uit. Wij willen niet aansprakelijk gesteld worden voor misvormde ruggen.

LUCAS: Maar daar word ik zeeziek op!

JOHN: Als het je niet aanstaat, neem je maar ontslag.

BRENDA: Wel ja, Lucas! Heb je daar nog niet aan gedacht?

JOHN: Doe jullie bureaustoelen maar weg.

MAGGY: Waar moeten we daar mee naartoe?

LUCAS: Naar het archief?

LIESBETH: Nee! Niet naar het archief!... D.d.dat staat overvol. Zet ze maar in de keuken.

LUCAS: Daar is ook niet veel plaats.

LIESBETH: *(sist)* Daar is nog plaats genoeg!

(Muziek: [Time to say goodbye – James Last](#). Lukas, Brenda en Maggy rijden als begrafenisstoet hun bureaustoelen naar de keuken (af.) John prutst de prijskaartjes van de zitballen met rug naar archiefdeur. Liesbeth staat aan de archiefdeur. Stavros opent archiefdeur, Liesbeth duwt hem terug. Dan Lukas, Maggy en Brenda op.)

JOHN: Wat staan jullie daar te gapen! Zet de zitballen aan jullie bureau!...

(de collega's gehoorzamen) En nu zitten!

(Brenda, Maggy en Lucas gaan zitten, ze wiebelen op en neer, Maggy dreigt er af te vallen, Brenda valt haast achterover. Lucas valt er af.)

LIESBETH: 't Lijkt toch niet gemakkelijk om daar op te zitten, John.

JOHN: Dat leren ze wel. De oude bureaustoelen gaan naar de kringloop. Ik laat ze morgen ophalen.

LIESBETH: Morgen al! Maar wat als ze aan de zitballen niet kunnen wennen?

JOHN: Ze moeten er aan wennen! En weet je wat? Wij gaan NU de oude stoelen naar de kringloop doen! Jij en ik!

LIESBETH: Zouden we daar geen paar dagen mee wachten? Dan kunnen ze het eerst proberen.

JOHN: Ok. Dan zetten we hun bureaustoelen een paar dagen in onze garage. *(naar keuken, rolt bruusk de bureaustoelen buiten, Liesbeth vangt ze op)* Ze krijgen geen kans meer om op een slechte stoel te zitten. Vanaf nu zitten ze op een ergonomische zitbal. Jij weet zeker niet wat het kost als ze een slechte rug aangeven als beroepsziekte! Kom! Help een handje.

LIESBETH: Ja John.

(John en Liesbeth af met de bureaustoelen. Lucas, Maggy en Brenda testen de zitbal: wippen, wiegen, rollen... Afhankelijk van de fitness/souplesse van de acteurs/actrices kan de regisseur grappige zitbaltoestanden toevoegen)

LUCAS: Op zo'n strandbal kan ik niet zitten. Dat kwakkelt naar alle kanten.

MAGGY: Als je stil zit, gaat het.

LUCAS: Een bureaustoel dient om te werken, niet om stil te zitten

BRENDA: Stil zitten is voor jou toch geen probleem? Je beweegt maar twee vingers.

MAGGY: Ik mis de rugleuning. *(helt naar achteren, maakt wankelende bewegingen)* Oeps! *(ergerlijk lachje)*

LUCAS: Ik wil mijn bureaustoel terug!

BRENDA: Ik vind het eigenlijk best comfortabel. Het voelt zacht aan. Ik zit automatisch rechter. Wat ik ook doe, mijn rug blijft recht. Ja, het voelt prettig aan. Dat is precies toch een verbetering.

LUCAS: De enige verbetering is dat jouw borsten zo beter uitkomen.

BRENDA: *(legt armen over de borst, verzet haar gewicht achterwaarts, glijdt daardoor van de zitbal onder de typtafel)*

LUCAS: *(naar voorkant van typtafel, trekt Brenda met de voeten onder de typtafel vandaan)* Je moet niet beschaamd zijn, meisje. Wat jij hebt, mag gezien worden.

BRENDA: Laat me los! Blijf met je fikkels van mijn lijf! *(krabbelt recht)*

LUCAS: Word jij altijd zo chagrijnig als je van een zitbal valt?

BRENDA: Rot op gast! Vertrek! En kom niet meer terug! Ik ben je beu! Kotsbeu!

LUCAS: Maar ik doe toch niks verkeerd!

BRENDA: Jij misdoet nooit iets! Maar ik word wel ziek van jouw gelul en getetter; van jouw pretentie en geslijm, van jouw arrogantie...

(geluid van ingetoomde onmacht) Ik kan het niet meer aan! Ik kàn het niet meer aan!

LUKAS: *(spottend)* Zal ik een dokter bellen?

BRENDA: *(boos)* Nee, dat is niet nodig.

LUKAS: Ik snap niet waarom je zo kwaad bent.

BRENDA: Natuurlijk snap jij dat niet. Jij bent zo vervuld van jezelf dat er voor empathie geen millimeter over is. Jij bent een door en door egocentrische rotvent.

LUCAS: Weet je wat er aan jou scheelt? Je bent jaloers op mijn welbespraaktheid en mijn vakbekwaamheid. Maar jij gaat mij nooit kunnen evenaren, hoor. Dat heb je of dat heb je niet. En ik heb het. Jij niet.

BRENDA: Maar ik heb wel iets dat jij niet hebt, klootzak! Ik draag het hart op de juiste plaats. Ik heb altijd het beste met iemand voor. Maar jij? Jij hebt alleen hart voor jezelf. Ikke, ikke en de rest kan stikke. Weet je wat je daarmee bereikt? Dat medemensen en collega's de pest hebben aan jou. Dat ze je verwensen en vervloeken. En zo ver heb jij mij gekregen. Nog verder zelfs. Ik haat je! *(het wenen nabij)* Ik haat je zo erg dat hier van binnen alles pijn doet. Alles... alles...*(wenend af naar archief)*

LUKAS: Maar enfin! Ik heb toch niks verkeerd gedaan!

MAGGY: Dat moet je aan mij niet vragen. Dat moet je aan jouw geweten vragen.

LUKAS: Ik geef haar een compliment met haar mooie borsten en ze zakt onderuit. Dat is toch mijn schuld niet! Dat is de schuld van die stomme ballen. Met hun bullen! Ik ga daar niet op zitten, hoor. Foert! *(stamp zitbal weg)* Ze kunnen de pot op met hun ergonomische foefjes!

MAGGY: En nu? Ga je blijven recht staan?

LUKAS: In de keuken staan nog stoelen. Ik zal zo wel ene gaan halen. *(af naar keuken)*

LIESBETH: *(op)* En? Valt zo'n zitbal een beetje mee, Maggy?

MAGGY: Ik weet het nog niet. Het is nog wennen.

LUKAS: *(op met keukenstoel)* Ja, sorry Liesbeth, maar zo'n zitbal is niks voor mij. Dat wiebelt en waggelt. Als ik daar op zit, ben ik precies een zatte matroos. En even achteroverleunen gaat niet. Of je smakt met je rug tegen de vlakke. Wat zéker niet goed is voor je rug. Volgens mij voldoet zo'n zitbal zelfs niet aan de Europese normen. Ik zal het eens opzoeken, zie!

LIESBETH: Probeer het een paar dagen, Lukas. Als het dan nog niet meevalt, laat ik de bureaustoelen terugbrengen.

LUKAS: Allez dan. *(zet keukenstoel in keuken)*

LIESBETH: Waar is Stavros?

MAGGY: Nog altijd in 't archief.

LUKAS: Samen met Brenda.

LIESBETH: Wat doet Brenda daar? Ik had toch gevraagd om Stavros niet te storen.

LUKAS: Tja. Er zijn van die mensen die nooit kunnen luisteren.

(Liesbeth opent archiefdeur, Stavros en Brenda op; Stavros met arm over Brenda's schouder)

STAVROS: *(tot zielige Brenda)* Kom meisje. Het komt wel goed. Ik zal met Liessebet praten.

LIESBETH: Wat scheelt er?

STAVROS: Er loopt een schoerftige (schurftige) ram in jouw koedde (kudde), Liessebet. Die daar! *(wijst naar Lukas)* De meisjes koennen niet werken met Loekas. Hij altijd boel overhoop zetten. Dit meisje op

randje van emotionele ooiptoefting (uitputting). Goede herder moet daar iets aan doen.

LIESBETH: Ja, ik weet het. Lukas is niet de gemakkelijkste. Maar als verkoper doet hij het goed en ik hoopte dat de meisjes sterk genoeg zouden zijn om hem in te tomen. Niet dus. Maar het zal binnenkort wel beteren, als één van de meisjes assistent-manager wordt.

LUKAS: Eén van de meisjes! En mijn talenten dan? Worden die zomaar onder tafel geveegd? Alleen maar omdat die ene trut mij niet kan verdragen!

MAGGY: (*boos*) Die andere trut is jou ook beu! Met jou valt niet te werken! Overall kom je met je snuit tussen. Je beledigt iedereen. Jouw collegialiteit is een dikke nul. En jouw egoïsme loopt de spuigaten uit. Ja, bij mij is de maat ook vol! Je had mijn idee over glijdende uren maar niet moeten pikken! Lelijke dief!

LIESBETH: Ja, ik heb er van gehoord. Zoiets vind ik niet kunnen, Lucas! Ik heb nog geen tijd gehad om jou er over aan te pakken. Maar die uitbrander komt nog! Zeker weten!

LUKAS: Maar enfin! Dat was mijn idee! Ik heb dat zelf gevonden!

MAGGY: Ja? Laat het word-document op jouw computer dan eens zien.

LUKAS: Dat staat niet op mijn computer. Dat zit in mijn gsm.

MAGGY: Laat je gsm dan zien.

LUKAS: Nee. Dat is privé.

STAVROS: (*langzaam, dreigend naar Lucas, pakt hem bij de revers*) Niet tegenproettelen, stinkbok! Gsm laten zien!

LUKAS: Ok, ok. Ik heb van Maggy's voorstel een foto gemaakt. Maar ik moest het nog overtypen.

LIESBETH: (*tot Maggy en Brenda*) Ik dacht dat het voorstel van jullie beiden was.

BRENDA: Het was Maggy's voorstel. Maar zij heeft collegiaal aangeboden om het als "ons" voorstel in te dienen. In de hoop dat dan een van ons twee promotie maakt.

MAGGY: Trouwens de idee van die glijdende uren kwam er, omdat Brenda en ik enkele uren zonder Lukas willen werken. Als hij er niet is, krijgen we meer gedaan.

(We horen een gsm-tune. Het is Liesbeths gsm)

LIESBETH: *(belt)* Ja John... Ja, ze zitten allemaal op de zitballen... Dat weet ik nog niet... *(gaat telefonerend naar haar bureau, af)*

STAVROS: Allez! Nu iedereen op zijn ballon.

LUKAS: Ik ga daar niet op zitten. Ik wil een fatsoenlijke bureaustoel!

STAVROS: *(duwt Lucas op zitbal)* Allemaal gelijk voor de wet, "profiteurolleke".

(Stavros neemt dirigeerstokje (of iets dat daar kan voor doorgaan) gaat vooraan staan, met rug naar publiek, tikt op rugleuning van stoel, krijgt aandacht van Brenda, Maggy en Lucas. Muziek: [The typewritersong](#) Stavros dirigeert het getik van Maggy, Brenda en Lukas = kort, komisch interludium. Dan Irène op. Stavros gaat aan salontafeltje zitten, volgt het verdere gesprek aandachtig. Muziek fade out.)

BRENDA: *(tot Lucas)* Daar is jouw kans om wat bij te verdienen. Nu je toch niet promoveert, kan je beter meegaan.

LUKAS: *(schoorvoetend naar Irène)* Dag Irène.

IRENE: Ha, Lucas! Wat zie je er gedistingeerd uit! Waw! Zo knap! En *(snuift)* wat ruik je fris! Mm! Wasverzachter met lavendelgeur! Heerlijk!

LUKAS: 't Is eau de toilette.

IRENE: Wel het perfecte geurtje om een oude doos te plezieren. Mag ik daaruit opmaken dat je me nog gaat blij maken? Dat je met mij mee een maand op cruise gaat?

(Stavros luistert aandachtig)

LUKAS: Wel... Ik heb de voor- en de nadelen overwogen en...

IRENE: Nadelen? Waren er nadelen?

LUKAS: Heel weinig.

IRENE: Dus... Je gaat mee? Waw! Een hele maand op cruise met een gentleman in chique kostuum! Een galante seigneur, met het aromatisch aura van een heel lavendelveld. Caraïben here we come!

LUKAS: Ik moet je teleurstellen, Irène.

IRENE: *(teleurgesteld)* Ga je niet mee?

LUKAS: Ik heb maar één kostuum. En mijn eau de toilette is op.

IRENE: Maar dan gaan we toch gewoon shoppen! Naar Dries Van Noten en Nicky Vankets en Gaultier. Ik betaal jouw reis, je krijgt 200 euro per dag en daar bovenop nog zes kostuums en een liter eau de toilette. Wat denk je?

(korte stilte = suspense, Lukas kijkt naar Maggy en Brenda die enthousiast "ja" knikken)

LUKAS: Goed. Ik ga met je mee.

BRENDA en MAGGY: *(springen op, armen in de lucht, blij)* YES!!!!

(eventueel nog wat tumult als ze gaan zitten en van hun zitbal vallen. Brenda en Maggy giechelend af naar archief)

IRENE: Hij gaat mee! Yes, yes, yes! Dat wordt een snoepreisje, Lukas! Dobberen op de Atlantische oceaan, een middagdutje doen in het witte zand onder de wuivende palmen, smullen van exotische banketten en 's avonds dansen tot de sterren verbleken. Heb jij er ook zoveel zin in?

LUKAS: Jazeker. Ik haal er even een bestelbon bij. *(naar zijn bureau zoekt bestelbon)*

STAVROS: *(naar Irène)* Mevrouw. Mag ik oer een stoel aanbieden? *(biedt Irène zijn arm aan)* Galante Loekas is ondersteboven. Hij vergeet beleefd zijn.

IRENE: *(haakt arm in)* Oh! Dank u, mijnheer!

(Stavros leidt Irène statig naar uiterste stoel, schuift galant haar stoel bij, gaat naast Irène zitten - Lukas kan nu niet meer naast Irène zitten)

IRENE: Lukas en ik gaan een maand op cruise, mijnheer. Het wordt een droomreis.

STAVROS: Kan ook nachtmerrie worden. *(Irène verbaasd)* Als reisgezel niet attent is bijvoorbeeld. Loekas! Krijgt mevrouw geen koffie?

LUKAS: Ja natuurlijk. *(roept)* Maggy! Brenda!

STAVROS: Nee, nee! Collega's niet storen. Gij charmant zijn. Gij koffie halen voor mevrouw.

LUKAS: Maar als zij koffie brengen, kan ik de reis al boeken.

STAVROS: Voor koffie zorgen is werk van galante gastheer. Hop, hop met de beentjes. *(Lukas geërgerd naar keuken)* Loekas! Gij niet gevraagd: melk en suiker.

IRENE: Hij weet waarschijnlijk nog van vorige keer dat ik zwarte koffie drink.

LUKAS: Ja, dat weet ik nog. *(af naar keuken)*

STAVROS: Gij Loekas goed kennen, mevrouw?

IRENE: Ik heb maar een uurtje met hem gesproken. Maar hij leek me wel aangenaam gezelschap.

STAVROS: Lijken en zijn: niet hetzelfde, mevrouw. Loekas LIJKT toffe kerel, maar IS ambetant ventje. Die twee meisjes hier, allebei ziek

getreiterd door Loekas. Bij hem altijd: ikke, ikke, ikke en de rest kan stikke.

IRENE: Oei! Dan ga ik beter niet met hem op cruise. Maar, dan kan ik zelf ook niet gaan. Want hij zou mijn gids zijn. Hij zou alles uitleggen en uitstippelen.

STAVROS: Reis moet niet uitgestippeld zijn, mevrouwetje. Moet avontuur zijn. Avontuur zet deur open voor verrassingen en verwondering. En zoals Aristoteles zei: verwondering is het begin van alle wijsheid.

IRENE: Waw! Jij schudt de uitspraken van de Griekse filosofen zo maar uit je mouw.

STAVROS: Ah! Ik ben een Griek! Wij Grieken krijgen koeltoer (cultuur) met paplepel en moedermelk mee. Ik ben Stavros.

IRENE: Ik ben Irene. *(reikt hand)*

STAVROS: Ah! Eirene. De Griekse godin van de vrede. *(kust galant Irène's hand, dan verleidelijk)* Aangenaam. Zeer aangenaam.

IRENE: Kijk zo niet in mijn ogen, joh! Seffens word ik verlegen.

STAVROS: Gij hebt ogen om in te verdrinken. Wist ge dat? Zo helder! Puur kristal!

IRENE: Charmeur!

STAVROS: Oh Irene! Blijf zo glimlachen! Houd die glimlach. *(verrukt)* Ooh! De Mona Lisa!

IRENE: *(schaterlacht)* Komaan zeg.

STAVROS: Dat is niet "komaan zeg". Ik zag echt de Mona Lisa.

(Muziek: [Mona Lisa van Nat King Cole](#) Stavros nodigt Irène galant ten dans. Stavros en Irène slonen, waarbij ze elkaar in de ogen kijken. Stavros aait soms Irène's wang. Op einde van de dans lijken ze een verliefd koppel. Muziek fade out.)

IRENE: Dankjewel voor deze heerlijke dans.

STAVROS: Het genoeg was wederzijds. *(leidt Irène naar stoel)*

(Lukas op met koffie, Brenda op uit archief.)

STAVROS: *(tot Irène)* Ga alsjeblieft niet met hem op reis. Hij is oew lieflijk gezelschap niet waard.

LUKAS: Ziezo. Een zwart koffietje voor mevrouw. Zal ik dan nu de reis boeken? *(haalt bestelbon)*

IRENE: *(gedempt tot Stavros)* Alleen ga ik niet op reis.

STAVROS: Ik ga met oe mee.

IRENE: *(kijkt Stavros blij verrast aan)* Jij? Met mij? Echt?

(Stavros knikt liefdevol ja. Irène is verrukt)

LUKAS: Dus, een maand naar de Caraïben. Met tussenstops in de Dominicaanse republiek, Cuba, Kaaiman eilanden, Jamaica, Haïti, Miami, enzovoort. All-in. Dat wil zeggen alles inbegrepen behalve uitstappen, fooien en dranken. Is dat goed?

IRENE: Ja.

LUKAS: Logies: twee eenpersoonskajuiten?

STAVROS: *(tot Irène)* Eén tweepersoons is goedkoper.

IRENE: *(lacht)* Twee eenpersoonskajuiten is goed.

LUKAS: Wenst u kajuiten met zicht op zee of binnenkajuiten?

IRENE: Wat is het verschil?

LUKAS: Binnenkajuiten zijn zonder patrijspoot en ze zijn goedkoper.

STAVROS: Als ge slaapt ziet ge toch niks. Of gaat gij graag voor zon onder onder de wol?

IRENE: Dat ben ik niet zinnens. Twee binnenkajuiten dan maar.

LUKAS: Wanneer wil je vertrekken?

STAVROS: Morgen.

IRENE: Nee, dat gaat niet. Ik moet mijn valiezen nog maken.

STAVROS: Overmorgen?

LUKAS: De cruisereizen zijn enkel op dinsdag.

IRENE: Ok. Aanstaaende dinsdag dan.

LUKAS: Mag ik dan uw paspoort? Ik moet daar een kopie van maken voor de vluchtmaatschappij. En daarmee kan ik ook de verdere gegevens van de passagiers invullen.

(Irène duikt in haar handtas, Stavros neemt portefeuille uit broekzak. Ze geven gelijktijdig hun paspoort aan Lukas. Liesbeth op. Maggy op uit archief)

LUKAS: *(tot Stavros)* Ik heb jouw paspoort niet nodig.

STAVROS: *(tot Irène)* Gij het zeggen of ik het zeggen?

IRENE: Zeg jij het maar.

STAVROS: Het verschil toessen oe en mij, Lukas, is: spontaniteit. Gij kent trukken van de foor: opgepompte verkooppraatjes, koenstmatige glimlach. Maar geen sikkepit gevoel. Eirene wil niet gewoon op cruise. Ze wil een gezellige reis met iemand om samen te genieten. En dat avontuur *(tot Irene)* met verrassingen en verwondering, kan ik haar geven. *(tot Lukas)* Does. Ik ga met Irène een maand op cruise. Gij niet.

MAGGY: Oei!

BRENDA: NEE!...

LIESBETH: Nee, Stavros. Nee.

STAVROS: Even niet toessenkomen, Liessebet. *Buziness is buzinness.*
Twee cruises of noel (nul) cruise. Groot verschil in zakencijfer.

LIESBETH: Maar je bent nu hier. En volgende week kom ik naar jou. Om ons reisbureau op te starten. Dat hadden we toch afgesproken! Ik wil daar zo snel mogelijk mee door gaan.

STAVROS: Siga, siga, Liessebet! Roestig, roestig! Ik heb oer toch geleerd: plezierige dingen altijd voorrang geven? Dan leven veel aangenamer zijn. *(tot Irène)* En reis met Eirene gaat verroekkelijk *(verrukkelijk)* zijn. Voor ons allebei.

LUKAS: Jij kan niet op cruise. Volgende week komt Kamiel met zijn hond. Dan moet jij schapen hoeden.

STAVROS: Hela! Dimmen eh manneke! Ik moet niks! Ik beslis wat ik doe. Gij niet toessenkomen. En noe paspoorten kopiëren. Looppas, march!

(Lukas af naar archief)

LIESBETH: Stavros, ik zou graag hebben dat je hier blijft.

BRENDA: Ja, laat Lucas met u meegaan! Dan zijn we een maand van hem vanaf.

IRENE: Hela mannekens! Het is mijn cruise! Mag ik kiezen?

LIESBETH: Natuurlijk, mevrouw.

IRENE: Ik heb me in Lukas vergist. Hij is niet de meest minzame persoon.

BRENDA: Moet je mij niet vertellen. Dat weet ik al lang.

MAGGY: Dat weten wij al heel lang.

IRENE: Stavros daarentegen is ongekunsteld lief en charmant.

LIESBETH: *(verzucht)* Ja. Dat weet ik.

IRENE: Ik wil dolgraag met hem op reis.

(Lukas op met paspoorten en contract)

STAVROS: Eirene, my dear, dit wordt de mooiste vakantie van oew leven.

IRENE: Ik denk het ook.

LUKAS: Alsjeblieft, jullie paspoorten. En als jullie nu allebei dit contract zouden willen tekenen?

STAVROS: Kijk nog eens na, Irèneke. Staat mijn naam er op? Ik vertrouw die gast voor geen haar.

IRENE: Ja hoor. Wij, Stavros Vanderveken en Irène Vervoort, gaan samen naar de Caraïben.

LUKAS: U mag daar en daar tekenen.

(Irène en Stavros tekenen)

LIESBETH: Normaal vragen wij een voorschot van 20%. Maar omdat jullie dinsdag al vertrekken, zou wel de volledige som moeten voldaan zijn.

IRENE: Ok. Kan het met bankkaart?

LIESBETH: Jazeker. Komt u even mee?

(Irène en Liesbeth met de documenten af naar Liesbeths bureau)

BRENDA: *(tot Lukas)* Ik snap niet dat jij deze kans zo maar laat schieten. Je kan het anders zo goed uitleggen. En nu je op een maand 6000 euro kan verdienen, doe je zelfs geen moeite.

LUKAS: Die cruise interesseerde me niet. Maar het postje van CEO laat ik niet zo gemakkelijk schieten. Maggy of jij zijn nog geen manager.
(zelfingenomen) Watch me! *(let maar op!)* *(naar zijn bureau, werkt aan computer)*

(Kamiel op)

STAVROS: Hier zie, daar zie! De Kamiel! Gij komt op goed moment! Ik heb verrassing voor oe! Gij en Jacky mogen hele maand schapjes hoeden. Wat zegt ge daar van? Ik dat voor oe geregeld. Is dat niet fantastisch!

KAMIEL: *(opgetogen)* Een hele maand?

STAVROS: Ja. En! Kost en inwoon helemaal gratis! Alleen vliegreis betalen. Meer niet. Dat wordt goedkoopste vakantie van oew leven, man! En Jacky zal geloekig zijn! Die zal zijn poten nogal kunnen uitslaan!

KAMIEL: Een maand! Hoe komt dat zo ineens?

STAVROS: Ah. Ik ben een maand weg. Ik zal er niet zijn. Maar ge moet niet bang zijn. Mijn vader en grootvader zijn er. Ge koent er mee klappen (spreken). Ze spreken allebei Vlaams. Ge moogt dinsdag al vertrekken en 4 weken later teroeg komen. Goed, eh? Gij zijt een bofkerel zijn, man! Een maand stoeien in de Griekse natuur met Jacky en schaapjes!

BRENDA: *(met Kamiels bestelbon)* Dan moet ik wel zijn vluchten aanpassen.

STAVROS: Kleine moeite, toch? Kleine moeite voor mijn grote vriend.
(legt arm om Kamiels schouder) Broeders in het schapenhoeden!
Vrienden voor het leven!

(Brenda en Kamiel gaan aan de salontafel zitten. Brenda wijzigt de bestelbon en ontvangt voorschot. Inmiddels Irène en Liesbeth op)

IRENE: Ziezo, alles is geregeld. We kunnen op avontuur.

STAVROS: *(neemt rugzakje)* Mag ik mijn bagage al bij oe leggen, Ireneke?

IRENE: Is dat alles wat je bij hebt?

STAVROS: Hela! Daar zitten drie lange broeken in, drie t-shirts, drie paar sokken en twee onderbroeken!

IRENE: Twee onderbroeken. Dat is toch niet genoeg!

STAVROS: Niet genoeg?... Liesbeth, Hebt gij die ene onderbroek van mij nog? Die ik bij oe heb laten liggen? *(guitig)* Ge weet wel. Die toen nat was van spelen onder de douche.

LUKAS: *(tot collega's)* Zie je wel! Wat heb ik gezegd!

LIESBETH: (*geërgerd*) Ja, Stavros, die heb ik nog.

IRENE: Laat maar zitten, mevrouw. Ik ga met Stavros wel shoppen. (*tot Stavros*) Je hebt voor de galadiners toch nog een paar deftige kostuums nodig.

STAVROS: Ja maar, geen zes, eh Ireneke! Vijf is genoeg. En eau de toilette moet ge voor mij niet kopen. Dat heb ik niet nodig. (*ruikt onder zijn oksels*) Of misschien toch een half litertje Davidoff.

BRENDA: (*tot Stavros*) Excuseer voor het storen. De reis van Kamiel is geregeld. Hij wil u nog bedanken.

STAVROS: (*joviaal naar Kamiel*) Geen dank, vriend Kamiel! Ik ben blij dat ik oe kan helpen. (*leidt Kamiel naar de deur*) Wij schaapherders zijn niet gesyndikeerd, maar we steunen mekaar, nietwaar? Door dik en dun! Daarom nog een paar tips. Als ge 's avonds de schapen telt, dan niet afronden naar boven. Dat heeft mijn vader niet graag. En als ge schaapjes moet wassen - alstoeblijft! - niet boven de 30 graden! (*opent deur*) Allez, veel plezier in Griekenland en doe ze daar de groeten! (*wuift*) Antio! Bye, bye! (*Kamiel af, Stavros sluit de deur*) Eirene, darling! Oew nederige dienaar is klaar voor ons avontuur.

IRENE: (*lachte met Stavros bovenstaande uitspraken*) O.M.G.! (oh my God!) Met jou ga ik me niet vervelen. Kom, we gaan shoppen. Ik wil weten hoe jij er strak in het pak uit ziet.

STAVROS: Nog één momentje. (*naar Liesbeth, neemt haar beide handen vast*) Liessebet, moro mou...

LIESBETH: Blijf bij mij! Alsjeblieft!

STAVROS: Ik blijf maar één maand weg. En dan wij reisbureau beginnen in Poleponessos. Goed?

LIESBETH: Ik ga je missen.

STAVROS: Ik jou ook. (*omhelst Liesbeth*)

JOHN: *(op)* Helaba! Wat doe jij daar! Dat is 'mijn' vrouw!

STAVROS: Oew vrouw? Proficiat mijnheer! Toffe madame! Heeft onze reis heel goed geregeld. Ikke blij. Nogmaals dankoewel, madame. Reisbureau Trippie prima service! *(tot Irène, is galant)* éla mama Eirene! Pamé! *(kom mee mama Irene, we gaan)* *(Wuift naar iedereen)* Kaliméra! Kaliméra! *(goedendag)*

(Stavros en Irène af)

JOHN: Sedert wanneer mag een vreemde vent jou vastpakken?

LIESBETH: Dat was een spontane knuffel omdat die mijnheer tevreden is over ons bureau. Meer hoeft je daar niet achter te zoeken.

BRENDA: Ja, dat gebeurt bij mij soms ook.

MAGGY: Bij mij ook.

JOHN: *(tot Lukas)* En bij jou ook, zeker?

LUKAS: Nee, bij mij niet.

BRENDA: Nee natuurlijk niet. Teamspirit is jouw sterkste kant niet.

LUKAS: Jullie zijn ook niet collegiaal! Ik heb gezegd dat ik niet op zo'n zitbal wil zitten. Maar jullie vertikken het om mij te steunen.

JOHN: Zitballen zijn beter voor je rug. En daarmee basta!

LUCAS: Nee, dat is niet waar! En uw ergonomische bollen zijn trouwens niet reglementair. Kijk hier maar eens op de site met de Europese voorschriften voor bureaustoelen. *(leest op computer)* Hoogte van de zitting: 40 tot 51 cm. en in de hoogte 12 cm. verstelbaar! Diepte: 40 tot 42 cm. en 5 cm. verstelbaar! Ruggleuning! Verplicht, eh! Hoogte en breedte 36 cm. Armleuning. Ook verplicht! Verstelbaar tussen 20 en 25 cm.! Enzovoort. Uw ballen scoren niet, eh vriend!

JOHN: Europese commissies mogen regeltjes opstellen zoveel ze willen. In onze zaak maken wij de regels. Ga zitten!

LUKAS: Zolang ik geen fatsoenlijke bureaustoel heb, ga ik niet zitten.

BRENDA: Ja, Lukas moet altijd kunnen dwars liggen.

MAGGY: En de boel op stelten zetten.

BRENDA: Zonder hem zou het hier allemaal vlotter verlopen.

MAGGY: 't Is soms een heel ambetant ventje.

JOHN: Wel, wel wel! Het botert blijkbaar niet tussen de personeelsleden.

Dat is niet gezond.

BRENDA: Het is allemaal de schuld van die dwarskop daar.

JOHN: Ja, het was mij ook al opgevallen dat het een showmanneke was.

Een rotte appel in de mand moet je er uit gooien, Liesbeth.

LIESBETH: Hij is wel mijn beste verkoper, John.

LUCAS: *(tot Maggy en Brenda)* Voilà! Nu hoor je het eens van een ander.

Ik ben hier de beste. En je zal zien, als Liesbeth in Griekenland gesetteld is, word ik de manager.

(Liesbeth verstart)

JOHN: Oh. Gaat Liesbeth naar Griekenland? *(tot Liesbeth)* Wat ga je daar doen? De vuile was ophalen?

LUKAS: Ze gaat er een reisbureau beginnen. Wist jij dat nog niet?

(Liesbeth kijkt hem boos aan) Oh! Hij wist dat niet! Oh! Sorry Liesbeth!

LIESBETH: *(koel)* Lukas! Je bent ontslagen!

LUKAS: Nee. Dat kan niet. Je kan mij niet missen.

LIESBETH: Pak je boeltje en vertrek.

BRENDA: *(opgetogen)* Kom Maggy, we helpen inpakken!

LUKAS: *(tot Liesbeth)* Komaan, Liesbeth. Dat meen je niet.

LIESBETH: Toch wel. De maat is vol. Eruit!

LUKAS: Ok. Ik zal vertrekken. Maar niet op deze manier. Ontslag krijgen is een blaam op mijn cv. En dat verdien ik niet. Ik geef zelf mijn

ontslag. Neh na! Ik kreeg hier toch geen loon naar werken. En mijn collega's hebben me nooit geapprecieerd.

BRENDA: Wij kregen geen kans om jou te bewieroken. Dat deed je altijd zelf.

LUKAS: Ja, Liesbeth. Dan kan ik je alleen nog maar veel succes wensen in Griekenland. Maar met die Griekse compagnon zou ik toch maar oppassen als ik jou was. Het wemelt in Griekenland van de charmeurs een welgestelde vrouw willen binnen doen. *(wil af)*

BRENDA: Oh gij smeerlap! *(gooit folders o.i.d. naar vertrekkende Lukas)*

MAGGY: Judas!

(Brenda en Maggy gooien folders, balpen e.d. naar Lukas hoofd; Lukas af)

JOHN: Zozo. Een reisbureau in Griekenland, mét Griekse compagnon. Je hebt hard gewerkt tijdens je studiereis.

LIESBETH: Er zijn vage plannen. Maar er is nog niks concreet.

JOHN: De compagnon is toch al concreet.

LIESBETH: Die wel ja.

JOHN: En die Griekse compagnon draagt Griekse onderbroeken, zeker?

LIESBETH: Ik veronderstel van wel. Dat zou toch het meest logische zijn.

JOHN: *(boos)* Jij begint geen reisbureau in Griekenland! Daar komt niks van in huis. Maak eerst van dit reisbureau maar een rendabele zaak. De cijfers zijn alles behalve rooskleurig.

LIESBETH: Kunnen we dat in mijn bureau bespreken?

JOHN: Zoals je wil. Maar verwacht van mij geen toegevingen. Je hebt mijn vertrouwen beschaamd, Liesbeth!

(Liesbeth en John af)

BRENDA: Maggy! Lukas is weg! Voorgoed!

MAGGY: Ja! *(ergerlijk lachje)*

BRENDA: Wat een opluchting! Eindelijk zijn we van die blaaskaak vanaf!

MAGGY: We zullen in 't vervolg rustig kunnen doorwerken.

BRENDA: Geen stoorzender meer.

MAGGY: Geen opschepper.

BRENDA: Geen egotripper.

MAGGY: Geen flauwe plezante.

BRENDA: Nu kom ik 's morgens met plezier werken. Mijn tikker zal niet meer overslaan.

MAGGY: Ja maar, zal Liesbeth nu geen nieuwe reisagent aanwerven?

BRENDA: Waarschijnlijk wel. Maar zo erg als Lukas kan de nieuwe nooit zijn.

MAGGY: Nee, dat denk ik ook niet.

(John op, neemt plaats aan de computer op Lukas' zitbal. Maggy en Brenda kijken hem vragend aan.)

JOHN: De situatie is als volgt. Liesbeth start geen bureau in Griekenland. Zij gaat met dit bureau voor een verdubbeling van het zakencijfer. Vermits er een werkkraacht is weggevallen, neem ik zijn plaats in en houd ik vanuit deze positie van 's morgens tot 's avonds toezicht. Zowel op Liesbeths beleid als op de activiteiten van het personeel. Jullie mogen verder werken.

(Brenda en Maggy bekijken mekaar onthutst)

JOHN: Brenda, haal in het archief het dossier van de Lufthansa eens.

BRENDA: Ja mijnheer. *(af naar archief)*

JOHN: Maggy. Ik wil koffie. Zonder melk, mét suiker.

MAGGY: Ja mijnheer. *(af naar keuken)*

BRENDA: *(op met map)* Alsjeblieft, mijnheer.

JOHN: En raap nu die folders en balpennen daar maar op.

BRENDA: Zoals u wilt, mijnheer. *(raapt folders op)*

JOHN: Gooi daar in 't vervolg niet meer mee. Dat is eigendom van de zaak. Dat moet met je met respect behandelen.

BRENDA: Jazeker, mijnheer.

MAGGY: *(op met koffie)* Alsjeblieft, mijnheer.

JOHN: Waar is mijn lepeltje?

MAGGY: Oh ja. Natuurlijk. Een lepeltje. *(af naar keuken)*

JOHN: Brenda! De deur van de ingang mag open staan. Een gesloten deur nodigt niet uit om binnen te komen.

BRENDA: Dat is waar, mijnheer. *(opent deur)*

JOHN: *(roept)* Waar blijft mijn lepeltje!

MAGGY: *(op)* Alsjeblieft mijnheer, een lepeltje.

JOHN: Dank u. Ik heb jou een dringende mail gestuurd in verband met de reis van Mr. Stappaerts. Heb je dat gezien?

MAGGY: Nee mijnheer. Ik was nog...

JOHN: Mails met een rood vlaggetje moet je direct lezen en beantwoorden.

MAGGY: Ja, mijnheer. *(naar computer)*

JOHN: Brenda! Er stond een tikfout in jouw offerte aan mijnheer en mevrouw Van Gool. "U vindt" is met dt. Vergeet dat nooit meer. *(verliest bijna het evenwicht op zijn zitbal)*

BRENDA: Nee, mijnheer.

JOHN: Maggy, haal in de keuken eens een keukenstoel.

MAGGY: Ja, mijnheer. *(af naar keuken)*

LIESBETH: John! Ik heb de balans van vorig jaar gevonden. Kom je die inkijken?

JOHN: Ja, ik kom.

(Liesbeth en John af, Maggy op met keukenstoel. Brenda en Maggy puffen)

BRENDA: Wat is me dat voor een slavendrijver!

MAGGY: Ik liep de benen onder mijn lijf onderuit en het was nog niet rap genoeg.

BRENDA: Doe dit, doe dat, doe dit, doe dat. Dat is niet vol te houden! Ik hoop dat zijn energie straks wat afzwakt, want ik ben niet zinnens om heel de dag naar zijn pijpen te dansen. Ik moet mijn werk ook nog gedaan krijgen.

MAGGY: *(kleintjes)* Zo erg was het met Lukas niet, eh?

BRENDA: *(verbaasd en ongemakkelijk)* Nee, zo erg was het met Lukas niet.

(Brenda neemt haar gsm, stapt naar voren, telefoneert)

BRENDA: *(smekend)* Lukas?... Kom alsjeblieft terug!

MAGGY: *(roept)* We missen je!

(Muziek: "[Jungen komm bald wieder](#)" – Freddy Quinn)

EINDE